МОСКВА 19
УЛ. ФРУНЗЕ 10 ИН.ТУТ
СОВ.СТРОИТ.И ПРАВА
3 1.12 38 2

Комуністычная партыя (бальшэвікоў) Беларусі

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 74 (5748) | 30 сакавіка 1937 г., аўторак | ЦАНА 10 КАП.

„Неабходна дапоўніць стары лозунг аб авалоданні тэхнікай, адпаведны перыяду шахцінскіх часоў, новым лозунгам аб палітычным выхаванні кадраў, аб авалоданні бальшэвізмам і ліквідацыі нашай палітычнай даверлівасці, лозунгам, зусім адпавядаючым цяперашняму перажываемаму перыяду“.

(З даклада таварыша СТАЛІНА на Пленуме ЦК ВКП(б) 3 сакавіка 1937 г.)

ПАЛІТЫЧНА ВЫХАВАЦЬ КАДРЫ, ЛІКВІДАВАЦЬ БЯСКЛОПАТНАСЦЬ!

Сёння мы публікуем даклад таварыша Сталіна, які зроблен ім на Пленуме ЦК ВКП(б) і закранае асноўныя праблемы дзяржаўнага і партыйнага будаўніцтва.*)

Рашэнні Пленума ЦК ВКП(б), даклад таварыша Сталіна — буйнейшая веха ў гісторыі нашай партыі, у гісторыі барацьбы рабочага класа за соцыялізм. Гэты даклад, поўны глыбокага і вычарпальнага аналізу недахопаў і памылак у партыйна-палітычнай рабоце, раскрывае перад кожнай арганізацыяй, перад кожным комуністам шляхі ліквідацыі памылак, дзейсныя шляхі лячэння і папярэджання ідыёцкай хваробы — бясклопатнасці і дабрадушнасці.

Вастрыня палітычнага чуцця, рэволюцыйная пільнасць, уменне разабрацца ў акружаючай абстаноўцы — асноўныя якасці сапраўднага бальшэвіка, сапраўднага важака і кіраўніка працоўных мас. Гэтымі якасцямі павінен уладаць радавы комуніст, ва ўдзесяцяронай-жа меры імі павінны ўладаць кіраўнікі партыйных арганізацый.

Страціць вастрыню палітычнага чуцця, убаюкваць сябе нашымі бяспрэчнымі дасягненнямі і на падставе гэтага думаць, што мы прасоўваемся наперад у парадку плаўнага пакачвання на хвалях жыцця — шкодная і пагубная справа для комуніста. Гэта цягне за сабой страту бальшэвіцкай пільнасці, гэта дэмабілізуе, ухіляе ўсякую магчымасць разабрацца ў складаных, часам супярэчных з'явах рэчаіснасці, даваць ім цвярозую ацэнку, знаходзіць шляхі знішчэння недахопаў.

І, нарэшце, гэта ператварае чалавека ў сляпца, за спіной якога арудуюць ворагі народу, парадждае самую шкодную ідыёцкую хваробу нашых дзён — бясклопатнасць.

Даклад таварыша Сталіна фіксуе ўвагу кожнага бальшэвіка і ўсёй партыі на важнейшых і вастрэйшых пытаннях сучаснасці. Ад таго, наколькі глыбока — розумам і сэрцам — мы ўспрымем рашэнні Пленума ЦК, даклад таварыша Сталіна, — залежыць поспех перабудовы ўсёй нашай партыйнай работы.

Барацьба двух светаў, двух соцыяльна-палітычных сістэм не спіхае ні на момант. Фронт класавай барацьбы праходзіць праз увесь свет. І чым больш мацнее магутнасць нашай дзяржавы, чым быстрэй мы рухаемся наперад, — тым мацней узрастае злоба варожага нам буржуазнага свету — яго нянавісць да нас, яго подлая, падрыўная дзейнасць у нашай краіне. Воўчы закон капіталізма — засылаць адзін да аднаго шпіёнаў, шкоднікаў, дыверсантаў.

Так было, так ёсць і так будзе да таго часу, пакуль існуе капіталізм.

Адсюль вывад: да нас, у соцыялістычную дзяржаву, адна толькі мысль аб існаванні якой прыводзіць фашыстаў у шаленства, яны перакідваюць і будуць перакідваць шпіёнаў, лазутчыкаў, шкоднікаў у 2—3 разы больш, чым адзін да аднаго.

І подлыя, азвярэлыя трацкісты, поўныя нянавісці да совецкага ладу, — літаральна знаходка для фашызма. Ворагі народу, яны аказаліся выгоднай маскай для сваіх гаспадароў — японa-германскага фашызма, які не грэбуе нічым і нікім у барацьбе з нашай радзімай. На жаль, аб усім гэтым забылі многія партыйныя таварышы, забылі аб тым, што сучасны трацкізм не ёсць палітычная плынь у рабочым класе, а беспрынцыпная і безыдэйная банда шкоднікаў, дыверсантаў, рэстаўратараў капіталізма.

Таварыш Сталін сказаў, што «...некаторыя нашы кіруючыя таварышы, як у цэнтры, так і на месцах, не толькі не здолелі разглядзець сапраўдны твар гэтых шкоднікаў, дыверсантаў, шпіёнаў і забойцаў, але аказаліся да таго бясклопатнымі, дабрадушнымі і наіўнымі, што нярэдка самі садзейнічалі прасоўванню агентаў замежных дзяржаў на тыя або іншыя адказныя пасты».

Ваўкі ў авечай шкуры, якія ашуканчым шляхам прабраліся ў наш партыйны дом, нямала напакасцілі нам. Гэтаму садзейнічала яшчэ вядомае зазнайства ад поспехаў, ускружыўшых галаву многім партыйным таварышам, страціўшым густ у партыйна-палітычнай рабоце. З якой сілай і страсцю таварыш Сталін абрушваецца супроць аматараў парадных шуміх, супроць тых, хто траціць неадлучную якасць кожнага бальшэвіка ў сучасных умовах — уменне распазнаваць ворага, як бы добра ён ні маскаваўся.

Не дабрадушнасць нам патрэбна, а пільнасць, сапраўдная бальшэвіцкая пільнасць і палітычная празорлівасць, якія прадстаўляюць найбольш верныя сродкі для таго, каб папярэдзіць пранікненне ў нашы рады трацкістаў і іншых двурушнікаў, для таго, каб ліквідаваць вынікі шкодніцтва. Пільнасць, пільнасць і яшчэ раз пільнасць — вось чаго патрабуе ад нас Цэнтральны Камітэт! Партыйныя арганізацыі не зрабілі ўсіх вывадаў, як гэтага патрабаваў ЦК зараз-жа пасля злачынскага забойства С. М. Кірава трацкісцка-зіноўеўскімі нягоднікамі.

Не раз і не два ЦК папярэджваў партыйных кіраўнікоў не пачываць на лаўрах, заклікаў да палітычнай настарожанасці і пільнасці. Але, як аказалася на справе, поспехі ўбаюкалі многіх партыйных таварышоў. Яны не ўбачылі ценявога боку нашых поспехаў у галіне соцыялістычнага будаўніцтва. Апрача-ж небяспек, звязаных з цяжкасцямі, існуюць небяспекі, звязаныя с поспехамі. «Да, да, таварышы, небяспекі, звязаныя з поспехамі, з дасягненнямі. Небяспекі гэтыя заключаюцца ў тым, што ў людзей мала спакушоных у палітыцы і не вельмі шмат бачыўшых, абстаноўка поспехаў—поспех за поспехам, дасягненне за дасягненнем, перавыкананне планаў за перавыкананнем, — парадждае настроі бясклопатнасці і самазадаволення, стварае атмасферу парадных урачыстасцей і ўзаемных прывітанняў, якія забіваюць пачуццё меры і прытупляюць палітычнае чуццё, размагнічвае людзей і штурхае іх на тое, каб пачыць на лаўрах» (Сталін).

Таварыш Сталін ускрывае карэнні недахопаў нашай гаспадарчай і партыйнай работы, карэнні нашай бясклопатнасці, забыўчывасці, дабрадушнасці і палітычнай слепаты. І, востра выкрываючы памылкі, намячае задачы партыйнай работы, шляхі ліквідацыі гэтых недахопаў.

Сутнасць гэтых мерапрыемстваў—баявая, ясная праграма работ для ўсёй партыі, для кожнай партыйнай арганізацыі. Памятаць аб капіталістычным акружэнні і зрабіць адсюль усе адпаведныя вывады. Выкарчаваць і разграміць да канца сучасны трацкізм — банду забойцаў і агентаў замежных разведак. Павярнуць увагу нашых партыйных кадраў у бок вялікіх палітычных пытанняў міжнароднага і ўнутранага характару. Цэнтральная задача палітычнай работы партыі — гэта нястомная палітычная асвета, бальшэвіцкае выхаванне і закалка кадраў. Умела спалучаць гаспадарчую работу з разгорнутай палітычнай работай партыі.

І, змагаючыся з палітычнай бясклопатнасцю і сляпым давер'ем да людзей выпадкова атрымаўшых партбілет, правяраць людзей не па іх палітычных дэкларацыях, а па рэзультатах іх работы.

«Цяпер, — падкрэслівае таварыш Сталін, — вузлавым пытаннем для нас з'яўляецца не ліквідацыя тэхнічнай адсталасці нашых кадраў, бо яна ў асноўным ужо ліквідавана, а ліквідацыя палітычнай бясклопатнасці і палітычнай даверлівасці да шкоднікаў, выпадкова атрымаўшых партыйны білет... Вось чаму стары лозунг аб авалоданні тэхнікай неабходна зараз дапоўніць новым лозунгам аб авалоданні бальшэвізмам, аб палітычным выхаванні кадраў і ліквідацыі нашай палітычнай бясклопатнасці».

З гэтага новага лозунга партыі — авалоданне бальшэвізмам — вынікаюць усе задачы палітычнага выхавання кадраў, нястомнай барацьбы з гнілымі і небяспечнымі тэорыямі, якія перашкаджаюць нам бачыць недахопы, што раззбройваюць нашу пільнасць.

Глыбока прадуманыя пытанні і мерапрыемствы, высунутыя ў дакладзе таварыша Сталіна, закранаюць усе пытанні нашага партыйнага і палітычнага жыцця. Унутраным законам развіцця комуністычнай партыі, нашага руху наперад служаць: у сто разоў памножаная пільнасць, разгорнутая самакрытыка, палітычная празорлівасць і жорсткая барацьба з дабрадушнасцю, самазадаваленнем і бясклопатнасцю.

І разам з таварышам Сталіным уся наша вялікая партыя, вялікае племя бальшэвікоў скажа і паўторыць, як адзін чалавек, яго словы:

«І калі мы пакончым з гэтай ідыёцкай хваробай, мы можам сказаць з поўнай упэўненасцю, што нам не страшны ніякія ворагі, ні ўнутраныя, ні знешнія, нам не страшны іх вылазкі, бо мы будзем іх разбіваць у будучым так-жа, як разбіваем іх у сучасным, як разбівалі іх у мінулым».

(Перадавы артыкул «Правды» ад 29 сакавіка).

*) Даклад таварыша Сталіна надрукаван у газ. «Звязда» за 29 сакавіка.

5 год ПЕРШАГА ПАДШЫПНІКАВАГА ЗАВОДА імя Л. М. КАГАНОВІЧА

29 сакавіка 1932 года ўступіў у эксплаатацыю першы дзяржаўны падшыпнікавы завод імя Л. М. Кагановіча ў Маскве. З пускам яго ў СССР была створана новая важнейшая галіна вытворчасці, без якой нямысліма развіццё буйнага машынабудаўніцтва. Да таго падшыпнікі ў краіне амаль не рабіліся.

Да свайго юбілею завод прыходзіць з буйнымі дасягненнямі. У 1936 годзе ён выпусціў 30,5 мільёна падшыпнікаў, супроць 1 млн. у 1932 г. Ужо ў чэрвені мінулага года завод даў 3 мільёны падшыпнікаў, перакрыўшы першапачатковую праектную магутнасць у паўтара разы.

Не меншых поспехаў дабіўся завод і ў асваенні новых тыпаў падшыпнікаў. У 1936 г. ён даў каля 300 тыпаў падшыпнікаў, у той час, як па праекту разлічан быў на выраб толькі 102 тыпаў. У бягучым годзе завод павінен даць 43 млн. падшыпнікаў 470 тыпаў.

Аб ходзе падрыхтоўкі да сяўбы па БССР

Пастанова СНК БССР і ЦК КП(б)Б

СНК БССР і ЦК КП(б)Б адзначаюць, што не гледзячы на катэгарычныя прапановы з боку СНК і ЦК акругам і раёнам узмацніць аператыўнае кіраўніцтва падрыхтоўкай да сяўбы, становішча гэтай справы на 25 сакавіка ў большасці акруг і раёнаў прадстаўлена самацёку, што сведчыць аб самаўхіленні кіраўніцтва гэтых акруг і раёнаў ад важнейшай у жыцці рэспублікі работы.

СНК БССР і ЦК КП(б)Б лічаць, што акругі і большасць раёнаў праявілі зусім недапушчальную недысцыплінаванасць, не прадставіўшы адказу на запрос ЦК аб падрыхтоўцы да сяўбы. Соўнарком і ЦК тлумачаць гэта тым, што райкомы і райвыканкомы не ведаюць сапраўднага становішча спраў падрыхтоўкі да сяўбы ў калгасах, соўгасах, МТС і ў аднаасобнікаў.

Асабліва недапушчальна адстаюць у падрыхтоўцы да сяўбы па ўсіх галоўнейшых паказальніках Мозырская акруга (сакратары АК тт. Ананьеў, Раманенка, старшыня акрвыканкома т. Дубіна), Полацкая акруга (сакратары АК тт. Ліхачоў і Вайновіч, старшыня акрвыканкома т. Свірыдаў), раёны Мсціслаўскі (сакратар РК т. Штэйнгарт, старшыня РВК т. Рай), Асвейскі (сакратар РК т. Кацуба, старшыня РВК — т. Мартынаў), Расонскі (сакратар РК тав. Фрыдзон, старшыня РВК — т. Партноў), Кіраўскі (сакратар РК т. Вільчэк, старшыня РВК т. Косцюк) і інш.

СНК БССР і ЦК КП(б)Б канстатуюць адсутнасць у большасці акруговых і раённых кіраўнікоў цвярозага ўліку недахопаў і цяжкасцей падрыхтоўкі да сяўбы і бальшэвіцкай мабілізаванасці на знішчэнне гэтых цяжкасцей і недахопаў шляхам лепшай работы і ўмення выкарыстаць усе сілы і сродкі раёна, калгасаў і соўгасаў. У выніку гэтага на 25 сакавіка па рэспубліцы дзяржаўны гатункаабмен праведзен усяго на 42,1 проц., міжкалгасны гатункаабмен — 32,7 проц., вывазка гною на поле складае толькі 27,7 проц. плана, торфу — 39,1 проц., заключана дагавароў МТС з калгасамі ўсяго на 55,1 проц. У асобных-жа раёнах — Мсціслаўскім, Церахоўскім, Брагінскім, Полацкім, Лепельскім і радзе іншых — вывазка гною не перавышае 5—10 проц., абмен насення—10—15 проц. У раёнах Асвейскім, Дрысенскім, Лепельскім, Кармянскім, Петрыкаўскім, Любаньскім і інш. яшчэ да гэтага часу не засыпана поўнасцю насенне.

СНК і ЦК папярэджваюць сакратароў АК і РК КП(б)Б, старшынь акрвыканкомаў і райвыканкомаў, што яны нясуць прамую і поўную адказнасць за справу падрыхтоўкі і правядзення сяўбы і абавязаны непасрэдна штодзённа і аператыўна кіраваць гэтай работай.

СНК і ЦК абавязваюць партыйнае і совецкае кіраўніцтва акруг і раёнаў не пазней 5 красавіка закончыць засыпку нехапаючага насення як зернавых, так і тэхнічных культур, мабілізаваўшы ўсе мясцовыя рэсурсы (абмен на бульбу, арганізацыя калгаснай узаемадапамогі і т. д.).

Абавязаць райвыканкомы і райза разгарнуць ва ўсіх калгасах ачыстку і пратручванне насення, каб да 5 красавіка поўнасцю закончыць падрыхтоўку насення да сяўбы.

Прапанаваць райвыканкомам, дырэктарам МТС і загадчыкам райза не пазней 5 красавіка поўнасцю закончыць выкананне плана міжкалгаснага і гатунковага абмену насення ў калгасах і соўгасах.

Да 5 красавіка закончыць па ўсіх МТС прыёмку трактароў. Папярэдзіць, што ў выпадку выяўлення дэфектаў у рамонце трактароў ужо пасля прыёмкі іх камісіяй дырэктары МТС будуць прыцягвацца да найсуровейшай адказнасці.

Абавязаць дырэктароў МТС забяспечыць поўную падрыхтоўку трактароў ЧТЗ да веснавых работ.

Не пазней 5 красавіка закончыць заключэнне дагавароў МТС з калгасамі. СНК і ЦК абавязваюць дырэктароў МТС, старшынь райвыканкомаў і сакратароў райкомаў рашуча знішчыць факты фармальных адносін да заключэння дагавароў і перадавер'я гэтай справы другарадным работнікам, прыняўшы меры да таго, каб абмеркаванне дагавароў у калгасах ператварылася масавы агляд гатоўнасці калгасаў да сяўбы і барацьбы за высокі ўраджай.

Абавязаць дырэктароў МТС закончыць да 5 красавіка складанне вытворчых планаў калгасаў і разгарнуць арганізацыю і падрыхтоўку брыгад і звенняў да палявых работ.

СНК і ЦК КП(б)Б абавязваюць РК, райвыканкомы і райза арганізаваць у астаючыяся дні да выхаду ў поле вывазку гною і торфу, мабілізаваўшы максімум цягавай сілы і паставіўшы на гэту работу лепшых ударнікаў-калгаснікаў.

Адзначаючы, што з боку Наркомзема і мясцовых зямельных органаў адсутнічае ўвага аднаасобнаму сектару, СНК і ЦК абавязваюць НКЗ і райза праверыць давядзенне плана сяўбы да аднаасобнікаў, забяспечыўшы адвод зямлі пад сяўбу, і арганізаваць узаемадапамогу сярод аднаасобных гаспадарак, у прыватнасці супрагу; райкомам-жа і райвыканкомам праверыць выкананне гэтых указанняў.

СНК і ЦК абавязваюць Наркомзем, райкомы і райвыканкомы забяспечыць рэалізацыю да 5 красавіка адпушчанай калгасам ссуды канюшыны, а таксама арганізаваць закупку калгасамі са складаў Загатзерно і спажыўкааперацыі насення лубіну, забяспечыўшы поўнае выкананне плана сяўбы лубіну і канюшыны.

Абавязаць Наркомзем і зямельныя органы, МТС, райкомы і райвыканкомы прыняць меры па догляду за азімымі, у прыватнасці арганізаваць падкормку азімых, баранаванне і інш.

СНК і ЦК абавязваюць Наркомзем, Наркомсоўгасаў і райвыканкомы забяспечыць не пазней 5 красавіка сканчэнне работ па адводу калгасам зямель ліквідуемых соўгасаў.

Адзначыць зусім недастатковую падрыхтоўку соўгасаў да сяўбы і абавязаць Наркомсоўгасаў у бліжэйшыя-ж дні знішчыць усе гэтыя недахопы, забяспечыўшы поўнае выкананне соўгасамі ўстаноўленых планаў сяўбы, а райкомам і райвыканкомам устанавіць кантроль за правядзеннем дырэктарамі соўгасаў данага ўказання.

СНК і ЦК КП(б)Б прапануюць акругкомам і акрвыканкомам, райкомам і райвыканкомам правесці па сельсоветах нарады, на якіх давесці да ведама тэлеграму СНК і ЦК аб сяўбе, абмеркаваць гэту пастанову і прыняць выцякаючыя з гэтых указанняў меры па выпраўленню недахопаў у падрыхтоўцы сяўбы, мабілізаваўшы ўвесь калгасны актыў і калгаснікаў на выпраўленне гэтых недахопаў і выкарыстанне ўсіх мясцовых рэсурсаў, у асаблівасці насення, для поўнага забеспячэння плана сяўбы.

СНК і ЦК звярачаюць увагу акругкомаў і акрвыканкомаў, райкомаў, райвыканкомаў і МТС, што яны за апошні час аслабілі кіраўніцтва стаханаўскім рухам і клопаты аб стаханаўцах сельскай гаспадаркі. СНК і ЦК прапануюць выправіць гэта становішча, узмацніць кіраўніцтва стаханаўскім рухам і ўвагу да асобных стаханаўцаў, шырока папулярызуючы вопыт перадавых стаханаўцаў — калгаснікаў і калгасніц у барацьбе за высокі ўраджай.

Абавязаць цэнтральныя, акруговыя і раённыя газеты ўзмацніць асвятленне пытанняў ходу падрыхтоўкі да сяўбы і барацьбы за падрыхтоўку да сяўбы, узяўшы пад асобы кантроль адстаючыя акругі, раёны, МТС і калгасы.

ЗАКОНЧЫЎСЯ СХОД СОВЕЦКІХ ПІСЬМЕННІКАЎ БССР

Учора закончыўся сход совецкіх пісьменнікаў БССР, які на працягу 4 дзён абмяркоўваў справаздачу праўлення саюза совецкіх пісьменнікаў. Работа праўлення прызнана нездавальняючай.

На апошнім заключным пасяджэнні выступілі пісьменнікі Гурскі, Харык, Самуйлёнак і Крапіва. Вельмі цікавай і змястоўнай была прамова Якуба Коласа, які гаварыў аб яшчэ значным адрыве пісьменнікаў ад совецкай сапраўднасці, што не дае магчымасці пісаць творы яркія і тэматычна свежыя. З прамовай аб драматургіі выступіў т. Пасюкевіч.

Пісьменнікі зачыталі на гэтым пасяджэнні даклад таварыша Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б) 3 сакавіка 1937 года і з 31 сакавіка прыступаюць да глыбокага вывучэння яго.

Сход закрыўся заключнай прамовай т. Александровіча.

У АПОШНЮЮ МІНУТУ

САЛДАТЫ ҐЕНЕРАЛА ФРАНКО ПЕРАХОДЗЯЦЬ НА БОК РЭСПУБЛІКАНЦАЎ

БІЛЬБАО, 29 сакавіка. (БЕЛТА). На астурыйскім фронце адчуваецца вялікі недахоп у салдатах. Мяцежнікі прыступілі да фарміравання новых батальёнаў, вярбуючы гвалтоўна ўсё годнае мужчынскае насельніцтва. Гарадское і сельскае насельніцтва, адчуўшае жахі фашызма, у большасці варожа адносіцца да мяцежнікаў. Салдаты гэтых батальёнаў штодзень цэлымі групамі пераходзяць на бок рэспубліканцаў. Сення раніцою ў акопы астурыйскіх гарнякоў перабегла 117 салдат, нядаўна мабілізаваных мяцежнікамі. Усе яны выказалі жаданне астацца на фронце і змагацца супроць мяцежнікаў.

ПАРЫЖ, 29 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Мадрыда, у паведамленні камітэта абароны Мадрыда, апублікаваным у поўдзень 29 сакавіка, гаворыцца, што на фронце Гвадарамы (на паўночны захад ад Мадрыда) рэспубліканскія войскі ў рэзультаце жорсткай атакі занялі Каса Валіентэ. Гэта пазіцыя пануе над вёскай і далінай Сан-Рафаэль.

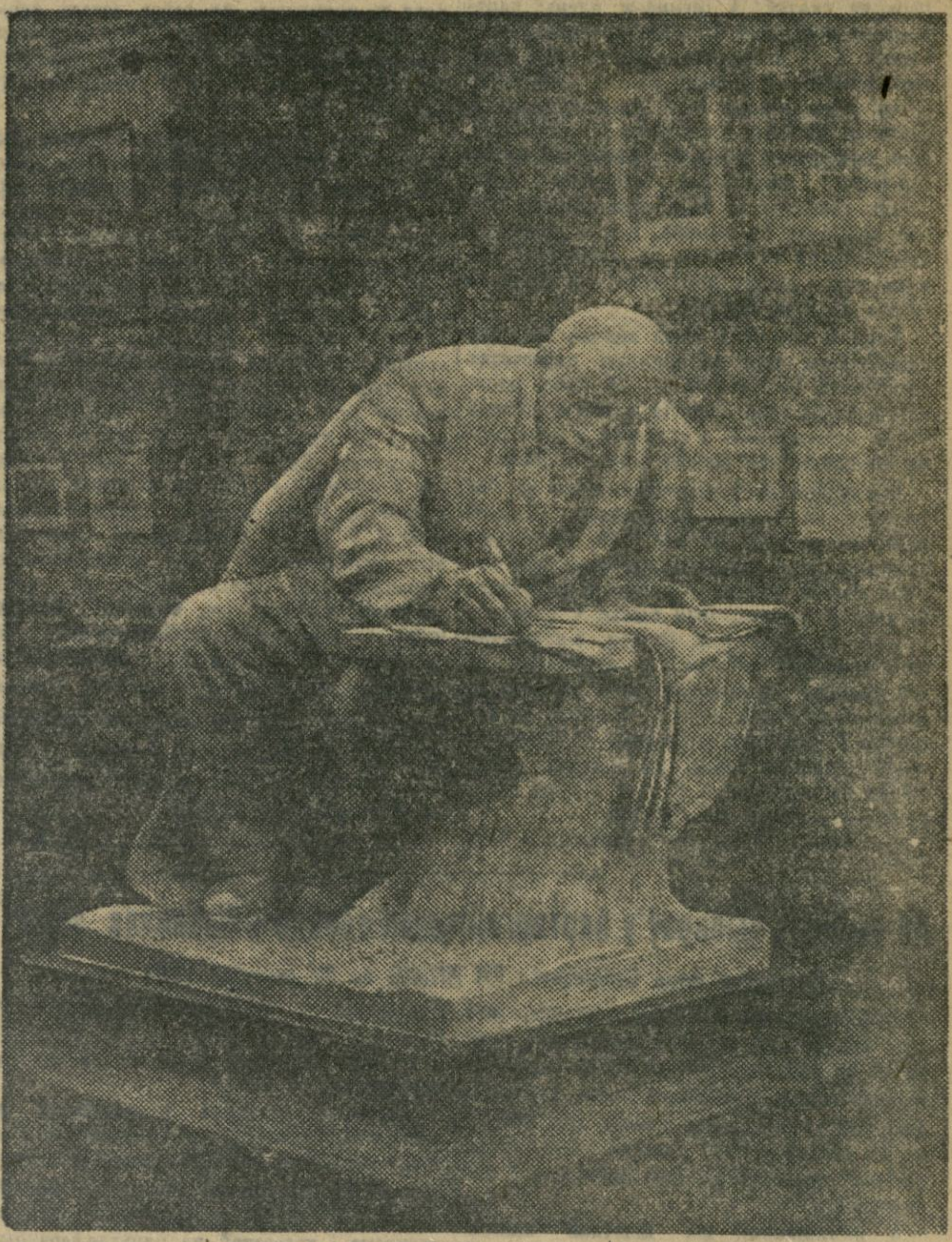

У Цэнтральным музеі В. І. Леніна ў Маскве. НА ЗДЫМКУ: «Ленін у Разліве» — скульптура Пінчука (Ленінград).
Фото Межуева і Алейніка (СФ).

НА АКТЫВЕ БЕЛАРУСКАЙ ЧЫГУНКІ

ГОМЕЛЬ. З 25 па 28 сакавіка ўключна праходзіў актыў Беларускай чыгункі. На актыве прысутнічала 544 чалавекі. З дакладамі аб выніках Пленума ЦК ВКП(б) выступілі нач. чыгункі тав. Панамароў і нач. палітаддзела чыгункі тав. Цвяткоў.

Не гледзячы на тое, што даклад тав. Панамарова працягваўся 5½ гадзін, ён не быў самакрытычным, не ўскрыў да канца прычын, парадзіўшых шкодніцтва. Тав. Панамароў не расказаў аб сваёй ролі па выкрыццю ворагаў на чыгунцы, узначальваемых былым начальнікам чыгункі трацкістам Уладзімірскім. Не спыніўся тав. Панамароў і на памылках у рабоце палітаддзела чыгункі, кіраўніком якога ён з'яўляўся амаль да апошняга часу.

Аб задачах партыйных арганізацый у сувязі з рашэннем Пленума далажыў актыву нач. палітаддзела чыгункі тав. Цвяткоў. Ён указаў, што палітаддзел чыгункі больш за ўсё займаўся гаспадарчымі пытаннямі. Палітаддзел чыгункі не займаўся партыйна-палітычнай работай, не забяспечваў практычнай дапамогі і кіраўніцтва партыйным арганізацыям.

Справе выхавання партыйных кадраў палітаддзел чыгункі не аддаваў увагі, і ў радзе выпадкаў лёгкадумна падыходзіў да вылучэння асобных работнікаў. Так, нядаўна палітаддзел чыгункі аказаўся перад фактам, калі самі партыйныя арганізацыі знялі з работы парторгаў Радзіёнава (Унеча) і Бурцэна (Жлобін), назначаных Падорам. У радзе партарганізацый чыгункі, у першую чаргу ў партарганізацыі кіраўніцтва, замест баявой партыйна-палітычнай работы, высокай бальшэвіцкай пільнасці, непрымірымай барацьбы з астаткамі трацкісцкага ахвосця, мела месца падхалімства, угодніцтва і чынапачытанне. У першую чаргу за гэта нясе адказнасць палітаддзел чыгункі, які не выхоўваў партарганізацыю ў духу барацьбы з падхалімствам і чынапачытаннем, у духу разгорту бальшэвіцкай самакрытыкі.

У спрэчках па дакладу выступіла 65 чалавек са 151 запісаўшагася. Выступаючыя рэзка крытыкавалі кіраўніцтва палітаддзела і кіраўніцтва чыгункі, а таксама кіраўнікоў палітаддзелаў, аддзяленняў.

Першым у спрэчках выступіў дыспетчар Гомельскага аддзялення, ганаровы чыгуначнік тав. Ладырда. Ён падвергнуў рэзкай крытыцы работу службы руху кіраўніцтва. Начальнік гэтай службы тав. Кундзэн не вынес урокаў з факта шкодніцтва на чыгунцы і не разгарнуў работу па выкрыццю варожага ахвосця. Тав. Кундзін не ўзначаліў, а, наадварот, сабатуе метады дыспетчараў Данілкіна і Стэткара. Ён не аказвае практычнай дапамогі рашаючым станцыям чыгункі.

Рэзкай крытыцы актыў падверг папярова-бюракратычны стыль кіраўніцтва чыгункі. Удзельнікі актыва ўказалі на тое, што яны не атрымліваюць канкрэтнага кіраўніцтва і практычнай дапамогі ад работнікаў кіраўніцтва, што нярэдка замест гэтага яны чуюць ад начальніка чыгункі вокрыкі і лаянку. Аб грубасці начальніка чыгункі Панамарова і фактах заціску самакрытыкі з яго боку яшчэ ў бытнасць яго начальнікам палітаддзела чыгункі, а таксама і зараз, гаварылі многія выступаўшыя на актыве. Так, слесар магілеўскага паравознага дэпо стаханавец тав. Жураўлёў указаў, што тав. Панамароў у сваім дакладзе мала крытыкаваў партыйныя арганізацыі, відаць, таму, што ён быў нядаўна начальнікам палітаддзела чыгункі.

Аб грубейшых памылках і недахопах палітаддзела чыгункі гаварылі многія выступаўшыя на актыве.

— Тры гады я працую парторгам куста, — сказаў тав. Кірпічнікаў, — але ні разу не быў у мяне прадстаўнік палітаддзела дарогі. Усё кіраўніцтва Падорам ажыццяўлялася тэлеграмамі, якія мелі зачастую больш тысячы слоў. Змест гэтых тэлеграм у большасці быў аб гаспадарчых пытаннях.

Тав. Кірпічнікаў указаў таксама, што палітаддзел чыгункі не арганізаваў вучобу для партыйнага актыва, не клапаціўся аб палітычным і культурным росце кіраўнікоў. Кіраўнікі Падора тт. Панамароў і Шульман нярэдка заціскалі самакрытыку, не давалі магчымасці ўказваць на недахопы ў рабоце Падора.

— Палітаддзел чыгункі,—сказаў парторг магілеўскага паравознага дэпо т. Бандарос, — не правёў ні аднай нарады па партыйных пытаннях. Інструктары палітаддзела чыгункі замест дапамогі збіралі толькі зводкі.

Выступаўшыя таксама ўказалі і на тое, што палітаддзел чыгункі не кіраваў прапагандысцка-агітацыйнай работай, ні разу не сабраў нарады групарторгаў, не займаўся выхаваннем і вырошчваннем кадраў.

Рад выступаўшых указвалі на заціск самакрытыкі з боку нам. начальніка палітаддзела чыгункі тав. Шульмана, аб якім нядаўна пісаў «Гудок» (20 сакавіка). Палітаддзел чыгункі не быў звязан з пярвічнымі партыйнымі арганізацыямі, і не ведаў становішча іх работы. Усё гэта прывяло да сур'ёзнейшых прабелаў у партыйнай рабоце на чыгунцы.

У выступленнях прыводзілася шмат фактаў грубейшага парушэння статута партыі і прынцыпа дэмакратычнага цэнтралізма. З неадабрэннем актыў сустрэў выступленне нач. палітаддзела Гомельскага аддзялення тав. Трагера, які, прыводзячы шматлікія факты агіднай работы аддзялення, ні слова не сказаў аб ролі палітаддзела ў барацьбе з гэтымі агіднасцямі. Таксама было сустрэчана і выступленне нач. палітаддзела Магілеўскага аддзялення тав. Завістоўскага, які не прызнаўся актыву, што ён патураў трацкісту Канапліну, прытуліў у сябе ў апараце палітаддзела чужых людзей, што палітаддзел аддзялення дапусціў грубейшыя палітычныя памылкі, за што ён — Завістоўскі — выведзен са складу бюро Магілеўскага райкома КП(б)Б.

Не задаволіла актыў і выступленне нач. палітаддзела Асіповіцкага аддзялення тав. Хількoвіча. Усім удзельнікам актыва было вядома, што Хількoвіч не прыслухоўваўся да сігналаў рабочых, патураў трацкісту Ракаву, заціскаў самакрытыку. Актыў не пачуў ад тав. Хількoвіча бальшэвіцкіх прызнанняў гэтых памылак. Нясмела і несамакрытычна выступалі таксама нам. начальніка чыгункі тав. Дзік і начальнік кантрольна-інспектарскай групы тав. Аўдзевіч.

Актыў рэзка крытыкаваў дрэнную работу дорпрофсожа, фармальна-бюракратычныя адносіны рэдакцыі дарожнай газеты да асобных пісем рабочых.

У прынятай рэзалюцыі актыў поўнасцю ўхваляе рашэнне Пленума ЦК ВКП(б) і намеціў канкрэтныя шляхі па ажыццяўленню задач, пастаўленых у гэтым гістарычным рашэнні.

ГІЗУНТЭРМАН.

СПРАВАЗДАЧНА-ВЫБАРЧЫЯ СХОДЫ ПЯРВІЧНЫХ ПАРТЫЙНЫХ АРГАНІЗАЦЫЙ

ПАРУШЫЛІ ПАРАДАК ВЫБАРАЎ

На справаздачны партыйны сход менскага завода **«Чырвоная зара»** з'явіліся акуратна ў вызначаны час 13 членаў і 11 кандыдатаў партыі.

Сакратар парткома тав. **Гурэвіч** на першы погляд зрабіў самакрытычны даклад, адзначыў буйныя недахопы ў рабоце, крытыкаваў комуністаў, але радавых. Аб членах парткома дакладчык амаль нічога не сказаў. А іменна-ж члены парткома, у тым ліку і дырэктар завода тав. **Гурвіч Х.** і старшыня заўкома тав. **Онікул,** вінаўны ў дрэннай рабоце парткома. Зусім недастаткова былі адлюстраваны ў дакладзе пытанні партыйнай пільнасці. Між тым факты аварый, злачыннай антысанітарыі, шкодніцкай пабудовы веткі і інш. гавораць аб тым, што класавы вораг дзейнічае на заводзе, але з прычыны прытуплення пільнасці як кіраўнікоў завода, так і іншых комуністаў ён яшчэ да гэтага часу не выкрыт.

Хаця ў спрэчках была значна большая актыўнасць, чым на мінулых партсходах (выступіла 17 чалавек — 75 проц. партарганізацыі), але многія з выступаўшых усё-ж крытыкавалі з аглядкай і непасрэдна аб партыйнай рабоце гаварылі мала.

Выступаючыя ў спрэчках перш за ўсё указвалі на факты адарванасці членаў парткома ад рабочых мас. Тав. Гальперын гаворыць, што сакратар парткома тав. Гурэвіч больш сядзіць у габінеце дырэктара ці грае ў більярд, чым бывае ў цэхах.

Член парткома тав. Онікул, з'яўляючыся старшынёй заўкома і агітатарам, за сем месяцаў не правяла сярод рабочых ні адной палітычнай гутаркі. Наогул, як гаварылі ў спрэчках, агітатары ў большасці сваёй лічыліся толькі на паперы. Абсалютна не адчуваецца ў цэху і член парткома — агітатар тав. Крумін.

— Нашы сходы, — гаворыць член партыі, зменны майстар тав. Абалікшта, — дрэнна падрыхтоўваюцца. Члены партыі часта даведваюцца пра парадак дня толькі на самім сходзе і адгэтуль актыўнасць на сходах слабая.

Выступаючыя ў спрэчках крытыкавалі сакратара райкома тав. Літвіна і інструктароў райкома за тое, што яны ні разу не былі на партыйных сходах завода. З гаркома-ж прыходзілі на завод толькі перад канферэнцыяй для таго, каб сабраць факты для дакладчыка. Ні разу не цікавіўся партарганізацыяй завода і промаддзел ЦК КП(б)Б.

На трэці дзень партсхода пачаліся выбары. У склад новага парткома сход намеціў 9 кандыдатур. Пасля ўважлівага персанальнага абмеркавання са спісу выключылі аднаго таварыша. Асталіся восем кандыдатур. Для зручнасці правядзення самых выбараў тайным галасаваннем сход рашыў перайсці ў большае памяшканне. Шчотная камісія апячатала выбарчую скрынку і раздала спісы кандыдатур членам партыі. Кожны член партыі сеў за асобны стол і, абдумаўшы кандыдатуры, выкрэсліў тых, якіх ён не жадаў абраць у партком. Калі ўсе спісы былі апушчаны ў выбарчую скрыню, шчотная камісія папрасіла ўсіх членаў партарганізацый выйсці ў другое памяшканне. Лібералізм быў праяўлен (як відаць з незразумення няправільнасці гэтага) толькі да прадстаўнікоў райкома (тт. **Фейгіна** і **Бандарчык**), т. Задзернюка, **т. Савіцкага** і карэспандэнта «Звязды» т. **Вержбаловіча.** Апошнія прысутнічалі ў тым-жа самым памяшканні, дзе ўскрывалася выбарчая скрыня і падлік галасоў. Гэтым самым быў парушан парадак выбараў, устаноўлены ў пісьме ЦК ВКП(б).

В. В.

ГРУБА ПАРУШАЮЦЬ РАШЭННІ ПАРТЫІ АБ ТАЙНЫХ ВЫБАРАХ

У пісьме ЦК ВКП(б) аб арганізацыі выбараў партарганаў вельмі ясна сказана аб тым, як патрэбна выбіраць кіраўнікоў пярвічных партарганізацый. Аднак сакратар Сіроцінскага райкома партыі т. Румянцаў парашыў увесці папраўкі к пісьму ЦК ВКП(б). У пярвічныя партыйныя арганізацыі былі пасланы адказныя работнікі райкома для правядзення выбараў парторгаў. Гэтыя таварышы атрымалі ўстаноўку ад сакратара райкома: праводзіць выбары парторгаў адкрытым галасаваннем у тых партыйных арганізацыях, якія налічваюць 3—8 членаў партыі.

Так, тав. Хрысціновічу было даручана правесці выбары парторга у пярвічнай партыйнай арганізацыі Камітэта загатовак, у гэтай арганізацыі 5 членаў і адзін кандыдат партыі. На агульным сходзе, пасля абмеркавання справаздачы парторга т. Кляманскага, пачаліся выбары. Згодна ўстаноўкі, данай сакратаром райкома партыі Румянцавым, выбары праводзіліся адкрытым галасаваннем.

Такім парадкам былі праведзены выбары парторга пярвічнай арганізацыі Лаўшанскага сельсовета. Там праводзіў выбары член бюро райкома т. Варонёнка. У гэтай партыйнай арганізацыі таксама 5 членаў партыі і тры кандыдаты. Выбары праводзіліся адкрытым галасаваннем.

Гэтыя факты сведчаць аб тым, што сіроцінскі райком не зразумеў сутнасці рашэнняў Пленума ЦК ВКП(б) і груба парушыў рашэнні ЦК ВКП(б) аб парадку выбараў партарганаў.

А. МАНЬКОЎ.

БЕЗ САМАКРЫТЫКІ

МАГІЛЕЎ. (Спец. кар. «Звязды»). 28 сакавіка пачаўся справаздачна-выбарчы сход партыйнай арганізацыі магілеўскага трубаліцейнага завода. Справаздача сакратара парткома Фурмана была дзялляцкая, палітычна не вострая, не адказвала на штодзённыя пытанні жыцця партыйнай арганізацыі. Дакладчык гаварыў аб дзесятках другарадных пытанняў і скальзіў па паверхні там, дзе датычылася партыйнай работы. Характэрна, што даклад свой тав. Фурман пачаў з работы сталовай. Тав. Фурман гаварыў аб недахопах радавых комуністаў, але ні слова не сказаў аб членах парткома, аб начальніках цэхаў, аб дырэктару і старшыні заўкома. Пра недахопы работы парткома ён імкнуўся гаварыць «наогул» — у стылі: «Мы недастаткова кіравалі». Але нават і гэта прызнанне яму здавалася празмеру самакрытычным. І тут ён імкнуўся для паслаблення ўражання «прывесці заслугі» парткома па правядзенню пяці палітдзён за год. У радзе выпадкаў тав. Фурман імкнуўся ўскласці віну за правал работы на другіх. Адсутнасць работы са спачуваючымі, напрыклад, ён тлумачыў не сваёй бяздзейнасцю, а тым, што комуністы, якія давалі ім рэкамендацыі, не выхоўваюць іх. Вінаўнікам адсутнасці крытыкі і самакрытыкі ён лічыць заводскі друк.

Тав. Фурман зусім не ўспомніў аб радзе шкодніцкіх фактаў, якія яшчэ ў апошні час мелі месца на заводзе, аб засмечанасці завода яўнымі ворагамі народа і фактах антысемітызма. Пільнасць партыйнай арганізацыі не мабілізавана. Аднак, сакратар парткома чамусьці палічыў магчымым абысці гэта важнейшае пытанне.

Спрэчкі па справаздачы сакратара парткома праходзяць на такім-жа нізкім узроўні, без самакрытыкі, як і справаздача сакратара. У першы дзень схода выказалася 10 чалавек. Большасць прамоў сведчыць аб тым, што ніякай падрыхтоўкі да схода не было праведзена, што пастановы Пленума ЦК ВКП(б) не ўсвядомлены. Не чуваць смелага голасу крытыкі і самакрытыкі. Толькі ў некалькіх выступленнях (Спірын, Акімаў) былі сур'ёзныя сігналы аб вялікіх прарывах у партыйнай рабоце, якія прывялі да самасупакоенасці, прытуплення бальшавіцкай пільнасці. Яны расказалі аб сямейственасці кіраўнікоў завода, аб тым, што сакратар парткома сам не вучыцца, што ён не вывучае комуністаў, ні разу ні ў аднаго комуніста не быў на кватэры, што ён рэдка бывае ў цэхах, зусім не цікавіцца вытворчасцю, не ведае тэхналагічнага працэса. Яны расказалі аб дрэнным кіраўніцтве райкома КП(б)Б. Сакратары райкома Клімчук і Кузмін былі толькі адзін—два разы на заводзе і то па ўрачыстых выпадках. Некаторыя комуністы (загадчык сталовай Фрусін, сакратар заводакіраўніцтва Ліпшанскі) выступалі толькі таму, што іх злёгку зачапіла ў дакладзе т. Фурман. Другая частка выступаўшых (Берын, Бергер і інш.) таксама нічога не гаварылі аб рабоце парткома. Яны лічылі за лепшае гаварыць аб абстрактных недахопах у сябе на рабоце.

Так прайшоў першы дзень схода.

Р. ДОДЗІН.

Аб выніках выбараў у партарганізацыі завода „Чырвоная зара“

Пастанова бюро Сталінскага РК КП(б)Б ад 27 сакавіка 1937 года.

Бюро райкома КП(б)Б адзначае, што пры правядзенні выбараў парткома і дэлегатаў на райпартканферэнцыю ў партарганізацыі завода «Чырвоная зара» допушчана прамое парушэнне пісьма ЦК ВКП(б) ад 20 сакавіка 1937 года аб арганізацыі выбараў партарганаў, што выявілася ў наступным:

У памяшканні, дзе шчотная камісія праводзіла падлік галасоў, апрача членаў шчотнай камісіі прысутнічалі тт. Задзернюк (ЦК КП(б)Б), Савіцкі (гарком КП(б)Б), Вержбаловіч (рэдакцыя газеты «Звязда»), Бандарчык і Фейгіна (Сталінскі РК КП(б)Б.

У сувязі з гэтым бюро гаррайкома пастанаўляе:

Выбары парткома і дэлегатаў на райпартканферэнцыю па партарганізацыі завода «Чырвоная зара», праведзеныя з парушэннем пісьма ЦК ВКП(б) ад 20 сакавіка 1937 года, адмяніць і правесці выбары парткома і дэлегатаў на партканферэнцыю паўторна.

Сакратар Сталінскага РК КП(б)Б ЛІТВІН.

У партыйных арганізацыях

Вышэй інструктара не крытыкуюць

25 сакавіка пачаліся сходы ў партарганізацыі Белхарчгандля, раённага аддзела аховы здароўя і промарцелі «Ўсход» Бабруйскага раёна.

Даклады сакратароў парткомаў, парторгаў бяззубы. У іх няма вострай бальшавіцкай крытыкі і самакрытыкі. Кіруючых работнікаў раёна слаба крытыкуюць. Крытыка не пайшла далей інструктароў райкома. Сакратар парткома Белхарчгандля Фрыдкін дрэнна падрыхтаваўся к дакладу, карыстаўся тэзісамі даклада, зробленага ім у студзені. Аб рашэннях лютаўскага Пленума ЦК ВКП(б) і задачах, якія выцякаюць для партарганізацыі, не гаварыў.

У партарганізацыі Тэкстыльшвейсаюза справаздачна-выбарчы сход быў праведзен без прадстаўніка райкома. Аб праведзеным сходзе райком даведаўся выпадкова, на нарадзе сакратароў парткомаў і парторгаў.

Выкрылі трацкіста

Абмеркаванне рашэнняў Пленума ЦК ВКП(б) у пярвічнай партыйнай арганізацыі Обальскага вінакурнага завода (Сенненскі раён) выклікала павышэнне пільнасці. Комуністы выявілі і выкрылі дырэктара завода Лаўрыновіча, які аказаўся трацкістам. На заводзе выяўляецца шкодніцтва.

Парушаюць партыйную дэмакратыю

Сакратары Менскага сельскага райкома КП(б)Б тт. Кіштымаў і Галадушка груба парушаюць унутрыпартыйную дэмакратыю, папіраюць волю комуністаў пры выбарах парторгаў. 27 сакавіка на сходзе пярвічнай партыйнай арганізацыі Папярняпскага сельсовета прадстаўнік райкома тав. Маеўскі рэкамендаваў ад імя райкома партыі абраць парторгам члена партыі Бохана, якога ў даннай арганізацыі на ўчоце няма, і яго комуністы не ведаюць. Тав. Бохана ўключылі ў спіс і тайным галасаваннем абралі парторгам.

Учора бюро РК КП(б)Б упаўнаважыла тав. Галадушка раіць партыйнаму сходу Кайкаўскага сельсовета тав. Варанаўскага парторгам, які знаходзіцца на ўчоце ў іншай партыйнай арганізацыі; вядома, комуністы Кайкаўскага сельсовета яго не ведаюць.

У Старадарожскай партыйнай арганізацыі

На сходзе пярвічнай партыйнай арганізацыі старадарожскага РВК комуністы Краўкліс і Бохан ускрылі факты грубейшага зацiску крытыкі і самакрытыкі з боку старшыні РВК Русака і сакратара парткома Манышава. Таксама выяўлен поўны заціск крытыкі ў пярвічнай партыйнай арганізацыі спіртзавода «Палажэвічы», дзе доўгі час арудваў трацкіст — былы дырэктар завода Кісцін.

Сельскія комуністы крытыкуюць кіраўніцтва райкома

На справаздачна-выбарчым сходзе комуністаў Баравіцкай сельскай пярвічнай арганізацыі (Кіраўскі раён) прысутнічалі ўсе члены і кандыдаты партыі. Усе яны выступалі ў спрэчках. Тт. Лерэр, Лук'яненка, Партной крытыкавалі райком за дрэннае кіраўніцтва. Таварышы ўказвалі, што сакратар райкома тав. Вільчэк з комуністамі не звязан, у партарганізацыі бываў мімаходам і гутарыў толькі па гаспадарчых пытаннях. За паўтары гады райком партыі ні разу не заслухоўваў справаздачы пярвічнай партарганізацыі. Комуністы крытыкавалі інструктара райкома Карпенка за слабую дапамогу ў партыйнай рабоце, а таксама комуніста Пасадскага за парушэнне рэволюцыйнай законнасці ў сельсовеце.

Сельскія комуністы гаварылі аб адарванасці ад комсамольцаў сакратара райкома ЛКСМБ, аб дрэннай рабоце загадчыкаў райза Дамброўскага, райана — Пракопчыка і райфа — Шаболтаса.

Пасля абмеркавання кандыдатур, выказванняў «за» і «супроць» была абрана шчотная камісія. Закрытым тайным галасаваннем парторгам абран тав. Лерэр — член партыі, які працуе ў гэтым сельсовеце.

Там, дзе не ў пашане самакрытыка

Справаздачна-выбарчы сход партыйнай арганізацыі Наркомзема БССР цягнуўся чатыры дні. Даклад сакратара парткома т. Журава не выклікаў у агульнага схода бальшэвіцкай самакрытыкі не зважаючы на асобы. Спрэчкі ў большасці сваёй насілі вузка дзялляцкі характар, не было ў іх палітычнай завостранасці і самакрытычнасці.

Выступаючыя ў спрэчках комуністы гаварылі больш за ўсё наогул, не падвергі жорсткай крытыцы работу партыйнага камітэта. Праўда, у асобных комуністаў былі некаторыя спробы пакрытыкаваць, але толькі радавых комуністаў. Начальнікаў-жа кіраўніцтва і аддзелаў, наркома і яго намесніка ніхто не адважваўся як след крытыкаваць.

Ды яно і зразумела чаму так здарылася на сходзе. Самакрытыка ў партарганізацыі, як і ва ўсім калектыве Наркомзема, не ў пашане, ёсць нямала выпадкаў заціску самакрытыкі. Тут вельмі развіта падхалімства і ўгодніцтва. Многія комуністы, як напрыклад, Вазнечук, Гусеў, Шмерліс і інш. нямала гаварылі аб недахопах у рабоце Наркомзема, аб прытупленні класавай пільнасці, аб тым, што ў Наркомземе развіта падхалімства і ўгодніцтва, але ні адзін з іх не прывёў канкрэтных фактаў, не паказаў канкрэтных асоб. Гэтыя комуністы проста не хапелі выкрыць падхалімаў.

Адсутнасць бальшэвіцкай самакрытыкі, наяўнасць падхалімства і ўгодніцтва прывялі да буйнейшых прарываў як у рабоце партыйнага камітэта, так і ў рабоце наркамата. Партком не праводзіў ніякай палітмасавай работы, не вывучаліся комуністы на рабоце, не было комуністам дапамогі. Некаторых комуністаў залічвалі ў пасіўныя толькі таму, што яны не выступалі калі-небудзь на партсходзе. Па гэтай прычыне быў залічан, напрыклад, у пасіўныя кандыдат партыі т. Бабіч, які знаходзіцца ў арганізацыі ўсяго 3 месяцы.

Партыйны камітэт у большасці сваёй абмяжоўваўся тым, што засядаў, выносіў пастановы, складаў планы работы, якія нікім не правяраліся як яны выконваюцца.

Комуніст т. Маркоўскі адзначыў у сваім выступленні, што ў апараце Наркомзема пануе бюракратызм. Загадчыкі зямельных аддзелаў і дырэктары машынатрактарных станцый па 3—4 дні праседжваюць у Наркомземе для таго, каб вырашыць якое-небудзь пытанне, бывае што і ўязджаюць ні з чым. Але і ў т. Маркоўскага не хапіла духу сказаць, хто-ж вінаўны ў валакіце і бюракратызме. А канкрэтных асоб можна было ўказаць. Напрыклад, начальнік бульбянага кіраўніцтва Наркомзема Шэлег вельмі груба адносіцца да наведвальнікаў, быў такі выпадак, калі Шэлег аблаяў трактарыста Смалявіцкай МТС, які звартаўся да яго за парадай.

Да справаздачна-выбарчага схода партыйная арганізацыя Наркомзема трымала ў сваіх радах ярага трацкіста Іванова. Ён працуе на адказнейшым участку работы ў ветэрынарным кіраўніцтве і не раз у гутарках з супрацоўнікамі ідэалізаваў Троцкага. Аб гэтым кандыдат партыі т. Бабіч падаў у партком заяву яшчэ 14 сакавіка. Але сакратар парткома Жураў не патурбаваўся нават склікаць пасяджэнне парткома і вырашыць пытанне аб Іванову. Толькі 26 сакавіка па прапанове справаздачна-выбарчага схода партком разгледзеў заяву і выключыў трацкіста Іванова з партыі.

Апошнім у спрэчках выступіў т. Бенек. Яго прамова была доўгая. Але ў ёй ён толькі сказаў, што памыліўся ў падборы сваіх бліжэйшых памочнікаў.

Затое шмат гаварыў т. Бенек аб недахопах другіх аб недахопах у рабоце начальнікаў аддзелаў.

Партыйны сход прызнаў работу парткома нездавальняючай і намеціў рад практычных мерапрыемстваў у далейшай рабоце партыйнага камітэта і партарганізацыі. Асаблівую ўвагу звярнуў партсход у сваім рашэнні на правядзенне палітмасавай работы, на разгортванне бальшэвіцкай самакрытыкі, на вывучэнне комуністаў на рабоце, на падбор кадраў.

С. СЯМАШКА.

АСНОЎНЫЯ ПЫТАННІ АБЫИДЗЕНЫ МАЎЧАННЕМ

— Я адчытваюся за работу парткома толькі за апошні квартал, — так пачаў свой даклад сакратар парткома партарганізацыі завода імя Кірава (Віцебск) тав. Пальман. Чаму толькі за апошні квартал— для схода гэта асталося незразумелым.

Даклад тав. Пальмана стракацеў радам буйных недахопаў. Імкнучыся ахапіць абсалютна ўсе галіны работы, дакладчык абмежаваўся па паламу раду пытанняў голай здачай ацэнкі: кепска, нездавальняюча, слаба. Так, напрыклад, гаворачы аб тым, што партыйная вучоба стаіць на нізкім узроўні, што комсамольская арганізацыя працуе дрэнна, што палітычная агітацыя праводзіцца слаба, гаворачы аб наяўнасці падхалімства, сямейственасці і заціску самакрытыкі, дакладчык не падмацоўваў усё гэта канкрэтнымі фактамі, жывымі прыкладамі з жыцця партыйнай арганізацыі.

Тав. Пальман не сканцэнтраваў належнай увагі схода на факце страты рэволюцыйнай пільнасці ў партыйнай арганізацыі, у выніку чаго на заводзе доўгі час арудвала група контррэволюцыянераў, трацкістаў (Пальчык, Радзіёнаў і інш.). Такія пытанні, як работа парткома з кожным комуністам і кандыдатам партыі ў пасобку, якасць партыйных сходаў і рад іншых пытанняў дакладчык зусім абышоў маўчаннем. Не асмеліўся тав. Пальман таксама па-бальшэвіцку крытыкаваць работу гаркома партыі, яго апарата, сакратароў гаркома. У выніку ўсяго гэтага даклад атрымаўся вельмі слабы.

Па дакладу разгарнуліся спрэчкі. У першы дзень запісалася ў спрэчкі 42 чалавекі (больш паловы ўсёй партыйнай арганізацыі). Большасць спрэчак насіла востра-крытычны характар. Выступаўшыя тт. Жалязняк, Шпогіс, Каўновіч смела крытыкавалі работу парткома, гаварылі аб фактах падхалімства, сямейственасці ў партыйнай арганізацыі і заводакіраўніцтве, бяздушных адносінах да жывых людзей, прыводзілі факты парушэння ўнутрыпартыйнай дэмакратыі. Што датычыць крытыкі гаркома партыі, сакратароў гаркома, то тут справа абстаяла горш. Крытыка работы гаркома ў першы дзень схода была вельмі слабая.

БРАЙНІН.

МАСКВА-ВОЛГА

На пленуме Моссовета 16 ліпеня 1934 г. тав. Л. М. Кагановіч, які гаварыў аб перапланіроўцы Масквы, падкрэсліў велізарнае значэнне канала Масква—Волга. Канал, як адзначыў тав. Кагановіч, аздаравіць Маскву, падыме ўзровень Масква-ракі, аздаравіць 11 кіламетраў цяпер ванючай рэчачкі Яузы, зробіць Масква-раку і Яўзу суднаходнымі на ўсёй працягласці.

І сапраўды. Парыж стаіць на многаводнай Сене. Блакітныя воды Дуная абмываюць Вену. Лондан, Нью-Ёрк, Стакгольм размешчаны на перакрыжаванні сусветных морскіх шляхоў.

Масква-ж «сухі» горад. Нікчэмная глыбіня Масква-ракі не дазваляла думаць аб сур'ёзным суднаходстве, асабліва ў летнія месяцы, калі перакаты і мелі перагараджалі рэгулярны рух па рацэ. Але не толькі суднаходству перашкаджала маласодnасць Масква-ракі. Недахоп вады вельмі тармазіў дабрабыт сталіцы. Без вады горад не можа жыць і развівацца як без паветра.

***

Задыхаючыся ў пылу і гразі, Масква ў 1805 г. атрымлівае першы вадаправод даўжынёю ў 19 кіламетраў з Мыцішчанскіх крыніц. Кожныя суткі 330 тысяч вёдзер аддаюць Мыцішчанскія крыніцы першаму Маскоўскаму вадаправоду. Але ў Маскву прыходзіць толькі 40 тысяч граззай і каламутнай вады, бо вадаправод дае трэшчыны і 290 тысяч вёдзер кожныя суткі марна гінуць па дарозе.

У 1835 г. на другім паверсе Сухаравай вежы ставяць чыгунны бак умяшчальнасцю ў 5 тысяч вёдзер. Гэта вада для маскоўскага цэнтра. У 1904 г. пачынае працаваць Рублеўскі вадаправод са штучнай ачысткай. Вадаправод зноў абслугоўвае цэнтральныя вуліцы, дзе існуе «культурная норма» ў 6—8 вёдзер у суткі на чалавека. Другая норма для рабочых ускраін: 2 вядры. Яе называлі «вярблюжай нормай». Успышкамі страшэнных эпідэмій расплачваліся маскоўскія рабочыя за гэту норму. На рабочых ускраінах былі вуліцы, дзе з кожнай сотні дзяцей, якія нараджаліся за год, 50 гінулі на працягу наступнага года, а з 50, якія аставаліся, 25 паміралі, не дасягнуўшы 5 год.

***

З першых дзён існавання совецкай улады Маскоўскі совет разгарнуў вялікую работу па водазабеспячэнню працоўных Масквы. Рублёўская вадапосная станцыя была электрыфікавана, вадаправодная сетка значна пашырана. Упершыню рабочыя акраіны Масквы атрымалі вадаправод.

Аднак кожны год сталіца абрастае новымі кварталамі. Цэхі заводаў і жылыя дамы патрабуюць новых мільёнаў вёдраў вады. Масква-рака ўжо не ў сілах задаволіць патрабаванні растучай сталіцы. Трэба чым хутчэй вышукаць новую, больш моцную крыніцу водазабеспячэння. І на чэрвеньскім (1931 г.) пленуме ЦК ВКП(б) па дакладу тав. Кагановіча прымаецца гістарычнае рашэнне аб пабудове канала Масква—Волга.

Гэта мудрая пастанова ЦК вырашыла мноства водных праблем сталіцы. Канал адначасова вырашае пытанні суднаходства, абваднення і водазабеспячэння Масквы.

Канал змяняе геаграфію краіны. Ён паварачвае Волгу на новы шлях, напаўняе волжскай вадой маскоўскія рэкі і ператварае «сухую» Маскву ў порт пяці мораў. Маскоўскі порт ля сваіх набярэжных будзе прымаць судны, якія ідуць з Белага, Балтыйскага, Каспійскага, а ўпаследку Азоўскага і Чорнага мораў. Канал Масква — Волга скарачае водны шлях ад Масквы да Ленінграда на 1100 кіламетраў (з 2600 да 1500 клм.), ад Масквы да Горкага—на 110 кіламетраў (960—850 клм). Размеры канала даюць магчымасць праходзіць праз яго буйнейшым рачным суднам і наліўным баржам грузапад'ёмнасцю ў 18 тысяч тон. Маючы 128 кіламетраў у даўжыню, канал Масква—Волга з'яўляецца адным з найвялікшых у свеце. Будаўніцтва канала прадстаўляла асобую складанасць у сувязі з наяўнасцю паміж Волгай і Масквой значнай узвышанасці. Гэта ўзвышанасць, так званы водараздзел, прымусіла пабудаваць складаную сістэму шлюзавой лесвіцы, якая разам з цэлай сеткай гідратэхнічных пабудоў складае 283 буйных і дробных аб'ектаў. Аб'ём работ грандыёзны. Трэба было правесці земляныя работы па выемцы і насыпу звыш 145 мільёнаў кубаметраў, гэта значыць, прыкладна, у сем разоў больш, чым на Беламорбудзе. Плаціны і дамбы на будаўніцтве стварылі вялікія вадахавальнікі; насосныя станцыі будуць падымаць волжскую ваду на водараздзельнае плато, а жалеза-бетонныя масіўныя шлюзы будуць узнімаць і апускаць судны, што праходзяць па каналу.

Месцы перасячэння канала жалезнымі і шасейнымі дарогамі аформлены цікавымі і прыгожымі будоўлямі. Так, напрыклад, Волакаламская шаса праходзіць пад канал жалеза-бетонным тунелем, а для Ленінградскай шасы пабудаван вялікі жалеза-бетонны мост на вышыні 14 метраў над каналам. Пабудаваў буйнейшы ў СССР арачны жалеза-бетонны мост на Окцябрскай чыгунцы ля станцыі Хімкі.

І, нарэшце, надзвычай сціслы тэрмін будоўлі. Панамскі канал даўжынёю ў 81 кіламетр будавалі 11 год, Суэцкі канал будаваўся 10 год, а канал Масква—Волга пачат у 1932 годзе і скончыцца вясной 1937 года.

***

Набліжаюцца дні, калі волжская вада зашуміць пад сцяной Крэмля. Масква сустрэне параходы пад'ёмнымі кранамі ля таварных прыстаней. Ля набярэжных— доўгія прыземістыя лесавозы, якія прыйшлі з Белага мора, судны-халадзільнікі з рыбай з каспійскіх промыслаў і цяжкія наліўныя баржы з бакінскай нафтай. Масква-рака—шырокая і шумная водная вуліца са строгімі правіламі вулічнага руху і зялёнымі і чырвонымі агнямі светафораў. З двух бакоў—гранітныя набярэжныя. Жылыя камбінаты абрамляюць раку. Маскоўскі жыхар атрымлівае шэсцьсот літраў вады ў суткі, перагнаўшы нормы спажывання буйнейшых сталіц буржуазнай Еўропы. У Маскве—багацце вады. Бальшавікі выправілі «памылку» прыроды— Волгу павярнулі на Маскву. І на поўнакроўнай рацэ з яе прытокамі плывуць прыгожыя цеплаходы, перапоўненыя адпачываючымі ўдарнікамі і шчаслівым маладым пакаленнем. А над усім гэтым — над ракой, над параходамі, над фабрычнымі трубамі, над усёй Масквой—высіцца фігура Леніна на вежы Палаца Советаў.

Б. ЛІБЕРМАН.

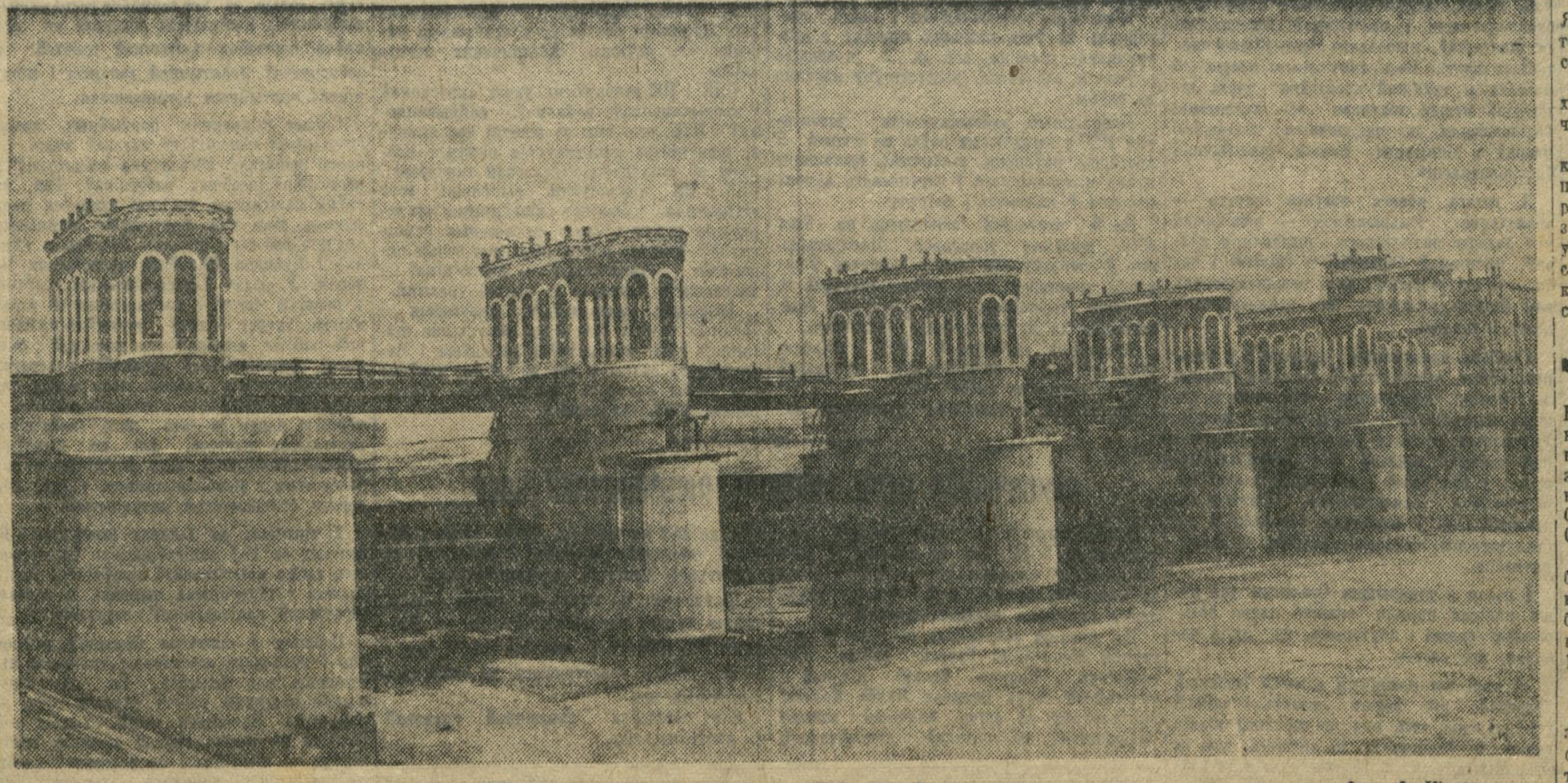

На будаўніцтве канала Волга—Масква. НА ЗДЫМКУ: агульны выгляд на Карамышаўскую плаціну. Фото Ф. Кіслова.

ПСУЕЦЦА ПРЫГОЖЫ ДОМ

22 снежня мінулага года мне выдалі ордэр на кватэру з трох пакояў у новабудуючымся 72-кватэрным доме менскага гарадскога совета па Совецкай вуліцы.

Перш за ўсё, аб самым размеркаванні кватэр і выдачы ордэраў. Усё гэта мела нейкі таямнічы характар. Калі мне была абяцана кватэра, я прасіў старшыню горсовета тав. Жуковіча вызначыць на трэцім або чацвертым паверсе. Як быццам было намечана даць мне кватэру на чацвертым паверсе. Усё-ж загадчык жыллёвага трэста пастараўся пасяліць мяне на пяты паверх. Дзіўна, што ўсім тром сем'ям работнікаў мастацтва, атрымаўшым кватэры ў гэтым доме, гэта значыць мне, Владамірскаму, артысту Глебаву і артыстцы Арончык, былі вызначаны кватэры на пятым і шостым паверхах. Ніхто не ўдастоіўся гонару атрымаць выгодны паверх.

Але ўсё гэта, нарэшце, можна дараваць. Трэба-ж каму-небудзь жыць і ніжэй і вышэй, тым больш, што абяцаюць ліфт.

Горш абстаіць справа з самой кватэрай. З прычыны загружанасці ў тэатры я не мог адразу пераехаць на новую кватэру. Нарэшце, у канцы снежня, сабраўшыся пераязджаць, я пайшоў паглядзець кватэру. Аказалася, што ў двух пакоях працякае столь, ноччу была аварыя з ацяпляльнымі трубамі і заліло ніжнюю кватэру. Трэба адзначыць, што дах пакрыт чарапіцай вельмі нядбайна, ёсць шчыліны ў палец таўшчынёй, замазаныя глінай, і пры адлізе ўсё гэта змыецца. Карацей кажучы, няма гаспадарчага вока. Нават такую дробязь, як медны кран з ракавіны, і той спягнулі. Да гэтага часу ракавіна забіта драўлянай пробкай. Добра, падумаў я пра сябе, што не паспяшыў з пераездам.

Праз некалькі дзён дом прыймала камісія і мая кватэра падвергнулася рамонту. Але не прайшло і тыдня пасля паўторнай праціркі і пабелкі кватэры, як на столі зноў з'явіліся вадзяныя плямы.

Хацеў я было прымірыцца з гэтым і рашыў пасля здачы «Капітанскай дачкі» ў тэатры перабрацца ўсё-ж на новую кватэру. І вось я сабраў хатні скарб і паехаў. Уваходжу ў кватэру і о, жудасць: увесь кут са столі да падлогі заліты вадой. Выклікаю прараба. Ён ходзіць туды-сюды і, нарэшце, гаворыць, што нехта «заклаў» маю кватэру.

І вось праходзяць дні. Частка маіх рэчаў стаіць у адным з пакояў. Са сцяны, якая запякла, абвалілася тынкоўка.

Штодзённа я цікаўлюся, што зроблена. Мне адказваюць, што пакуль нічога, але трэба будзе, ведома, выправіць.

Гэтымі днямі я званіў у Камісію совецкага кантролю. Мяне накіроўвалі ад аднаго нумара тэлефона да другога, пакуль, нарэшце, чацверты работнік адказаў, што гэта іх не датычыць, трэба звяртацца ў горсовет. Званіў я тав. Жуковічу, ён абяцаў дапамагчы і параіў пазваніць тав. Шкусу, той таксама абяцаў. Званіў я, і не раз, інжынеру Галубёву, які адказаў: «Добра, добра! Дам распараджэнне». Званіў не раз тав. Гальперыну, апошні адказаў: «Зараз націсну».

Але ўсе «ціснуць» так моцна, што залівае кватэру і псуецца прыгожы дом. А маё становішча такое, што «бачыць вока, ды зуб нейме».

Трэба прымусіць каго належыць берагчы нашу новую гаспадарку, уважліва і беражліва адносіцца да яе і да людзей.

Заслужаны артыст рэспублікі
ВЛАДАМІРСКІ.

ВЫЛУЧЭННЕ ОРДЭНАНОСЦАЎ-ЧЫГУНАЧНІКАЎ

ГОМЕЛЬ. Машыніст жлобінскага дэпо Байкачоў, узнагароджаны ордэнам Леніна, вылучан начальнікам калінкавіцкага дэпо. Ордэнаносец Байкачоў прыступіў да выканання сваіх новых абавязкаў.

Узнагароджаная ордэнам Працоўнага чырвонага сцяга дыспетчар Вілетнікава назначана памочнікам начальніка пасажырскай службы кіраўніцтва Беларускай чыгункі.

У калгасах Жлобінскага раёна пачаліся палявыя работы. НА ЗДЫМКУ: калгаснік сельскагаспадарчай арцелі «Ўдарнік» Папаратнянскага сельсовета т. І. А. Мамаенка на ворыве. Фото Я. Салавейчыка.

АРГАНІЗАВАЦЬ ПРАТРУЧВАННЕ НАСЕННЯ

Совет Народных Камісараў БССР у пастанове аб дзяржаўным плане веснавой сяўбы на 1937 год забараніў пасевы непратручаным насеннем пшаніцы, аўса, ячменю і проса.

Сігналы з многіх раёнаў гавораць аб тым, што пратручванне насення—пад дужай пагрозай зрыву. За месяц да сяўбы патрэбна пратруціць сухім спосабам каля 150 тыс. тон насення. У бліжэйшыя дні пачынаецца сяўба, а да пратручвання ў калгасах і соўгасах яшчэ фактычна не прыступілі. Па вестках Наркомзема ўсяго пратручана 15 тон. Ёсць пагроза, што ў паўднёвых раёнах будуць сеяць непратручаным насеннем.

Дрэнна пастаўлен і завоз матэрыялаў для пратручвання. Да гэтага часу паўночныя раёны рэспублікі зусім не забяспечаны фармалінам. Беларуская кантора «Сельгассцаб» не мае ніякіх вестак аб ходзе завозу прэпаратаў для пратручвання. У выніку безадказнай плаціроўкі Наркомзема ў паўночных раёнах—недавоз 6-ці тон фармаліна. На раённых складах «Белсельгасснаба» прэпараты «А-10» і «Давыдава» яшчэ не расфасаваны, а калгасы не маюць пасуды, і выбарка іх затрымліваецца. Ніхто не паклапаціўся ліквідаваць гэта ненармальнае з'явішча.

Сёлета ўпершыню ў калгасах і соўгасах БССР уводзіцца так званае тэрмічнае пратручванне пшаніцы і ячменю. Наркомзем БССР чамусьці рашыў правесці гэта мерапрыемства толькі ў 12 раёнах, тады, як па загаду Наркомзема Саюза ССР гэтым спосабам неабходна пратруціць усё насенне гатунковых пасеваў у калгасах і соўгасах, а таксама і тыя пасевы, што астаюцца на насенне. Тэрмічнае пратручванне самым яўным чынам ігнаруецца. Раённыя земельныя аддзелы адмахнуліся ад гэтай важнейшай справы. Загадчык дрыбінскага райземаддзела тав. Балтуноў і аграномы наогул аб пратручванні насення не клапоцяцца. Ніхто не адчувае адказнасці за высокаякасную падрыхтоўку насення да сяўбы.

Уся гэта безадказнасць выходзіць ад Наркомзема БССР. Ёсць у Наркомземе аддзел барацьбы са шкоднікамі палёў. Гэты аддзел нібы лічыцца пры наркамаце, а на самой справе ён — пры ільняным кіраўніцтве. Але справа не ў гэтым. Наогул аддзел барацьбы са шкоднікамі палёў у Наркомземе фактычна не існуе. Перад веснавой сяўбой ён спыніў сваю работу. Начальнік аддзела тав. Бядзенка замест арганізацыі пратручвання насення займаецца доследамі над трыхаграмай, яго перакінулі загадчыкам біялагічнай станцыі. Бядзенка скептычна адносіцца да тэрмічнага пратручвання. Ён сарваў забеспячэнне калгасаў самым неабходным і танным сродкам для гэтай справы — тэрмометрамі. Калгасы незабяспечаны нават інструкцыямі аб пратручванні. У аддзеле барацьбы са шкоднікамі палёў закінулі сваю практычную работу над арганізацыяй пратручвання насення. Кадры ў раёнах не падрыхтаваны. Якое становішча на месцах — работнікі аддзела не ведаюць і не цікавяцца.

Занальныя кіраўніцтвы Наркомзема: зернавое (начальнік тав. Лабзакоў), ільнянае (начальнік тав. Савостаў), агароднабульбянае (начальнік тав. Шэлег) таксама стаяць у баку ад барацьбы за падрыхтоўку высокаякаснага насення, за пратручванне яго. У самыя рашаючыя дні падрыхтоўкі да сяўбы аграномы сядзяць у канцылярыі, і ў калгасы амаль не выязджаюць.

А. Л.

ШКОДНАЯ САМАСУПАКОЕНАСЦЬ

Да веснавой сяўбы калгасы Мсціслаўскага раёна павінны вывезці на поле 498 тыс. вазоў гною і 63 тыс. тон торфу. Здавалася-б, што за гэтую работу павінны былі ўзяцца ўсе раённыя арганізацыі. На справе-ж зямельныя органы, а таксама і райвыканком усю зіму займаліся балбатнёй, парадцай шуміхай за высокі ўраджай, а практычна нічога не рабілі. На вывазку гною і торфу калгаснікі не былі мабілізаваны.

Непаваротлівасць зямельных органаў і самацёк у рабоце прывялі да таго, што план вывазкі гною калгасамі выканан на 20 проц., торфу на 18 проц. З надыходам палявых работ у раёне на гэтым супакоіліся, думаюць, што можна будзе абыйсціся без угнаення глебы. Шкодная самазаспакоенасць.

Совет Народных Камісараў БССР абавязаў райза, дырэктароў МТС і соўгасаў, старшынь калгасаў сабраць і своечасова вывезці на палі ўсе наяўныя рэсурсы мясцовых угнаенняў. Асаблівую ўвагу Соўнарком звярнуў на неабходнасць поўнага скарыстання мінеральных угнаенняў. Аднак многія калгасы зусім не пачыналі вывозіць арганічныя ўгнаенні і большасць калгасаў не забралі са станцый мінеральных угнаенняў. Старшыні калгасаў «Шлях Леніна» і «Чырвоны колас» Забалоцкага сельсовета, як відаць, мяркуюць сеяць на няўгноенай глебе, бо і да гэтага часу ў калгасе «Шлях Леніна» гной на поле не вывезен, мінеральнае ўгнаенне са станцый не забрана.

Для калгаса «Чырвоны колас» вясна яшчэ не наступіла. Старшыня калгаса Сарвіра не арганізаваў зімовай вывазкі гною, не спяшаецца ён і зараз. Такое каштоўнае ўгнаенне, як попел, калгаснікі ўсю зіму высыпалі на вецер.

Партыйная арганізацыя раёна нясе ўсю адказнасць за своечасовую падрыхтоўку і ўзорнае правядзенне веснавой сяўбы.

Старшыня райвыканкома тав. Рай і сакратар РК КП(б)Б тав. Штэйнгарт павінны з гэтага зрабіць усе вывады і ў самыя бліжэйшыя дні выправіць недахопы, мабілізаваць усіх большэвікоў—партыйных і непартыйных для ўзорнай падрыхтоўкі і правядзення сяўбы.

Д. МАЛЕВІЧ.

ПЕРАДАВІКІ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ У МЕНСКУ

У Менск на ўсебеларускую нараду пачалі з'язджацца стаханаўцы ўраджайнасці і перадавікі па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы. Сярод іх — знатныя людзі Совецкай Беларусі — ордэнаносцы тт. Блоцкі Міхась і Юхневіч Мацвей з калгаса імя Варашылава Тураўскага раёна, старшыня калгаса імя Калініна Ветрынскага раёна—ордэнаносец т. Юшчанка, якія дабіліся высокіх паказальнікаў у павышэнні ўраджайнасці соцыялістычных палёў.

Учора к вечару ў Менск прыехала звыш 280 чалавек. Усяго на нараду запрошана 149 старшынь калгасаў, 187 брыгадзіраў калгасаў, 319 звеннявых і перадавых калгаснікаў, 50 рабочых соўгасаў, 25 спецыялістаў сельскай гаспадаркі і 120 старшынь сельсоветаў. Усе яны — лепшыя стаханаўцы, якія далі рэкордныя ўраджаі ў 1936 годзе, а таксама перадавікі па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы ў гэтым годзе.

31 сакавіка ў Менску адкрываецца ўсебеларуская нарада стаханаўцаў ураджайнасці і перадавікоў па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы, скліканая рашэннем ЦК КП(б)Б і СНК БССР.

АБ СПРАВАХ У ТРЭСЦЕ „БЕЛДРЭУ“

На працягу двух апошніх год трэст «Белдрэў» у пагоні за колькаснымі паказальнікамі не займаецца пытаннямі кіраўніцтва стаханаўскага руху, барацьбой з бракам і правільным скарыстаннем сыравіны. Тысячы кубаметраў драўніны безгаспадарча выкарыстоўваюцца і выкідаюцца ў апал.

На агульных сходах работнікаў трэста амаль што ні разу не ставілася пытанне аб рабоце трэста і толькі нядаўна за два гады ўпершыню заслухалі даклад кіраўніка трэста аб праробленай рабоце.

Дакладчык Дварэцкі, гаворачы аб недахопах у рабоце прадпрыемстваў, усю віну гэтаму бачыць у аб'ектыўных і нават «прыродных» умовах. Ён ні слова не сказаў чаму-ж дрэнна працуе трэст, не назваў ні аднаго прозвішча тых людзей, якія тармозяць у рабоце, а такіх нямала нават і ў самім трэсце.

Выступіўшыя ў спрэчках некаторыя інжынерна-тэхнічныя работнікі, як Васерман, Серабранікаў, Шэйбок прывялі рад канкрэтных фактаў нікудышнай галавацяпскай работы паасобных кіраўнікоў трэста. Але-ж у Белдрэве не любяць крытыкі. І тут-жа на сходзе знайшліся падхалімы накшталт Бромберга і Ашаровіча, якія спрабавалі згладзіць «грашкі» Дварэцкага. Шырокай самакрытыкі не было. Спрэчкі хутка спынілі. Рэзалюцыю па дакладу перадалі для выпрацоўкі ў камісію, каб запверзіць яе на «наступным» сходзе. Калі-ж гэты сход будзе — невядома.

Пасля таго ўжо прайшоў месяц. Кіраўнік трэста перайшоў на іншую работу і забраў з сабою незацверджаную агульным сходам рэзалюцыю. Работа-ж трэста цапякла па-старынцы.

Прадпрыемствы не атрымліваюць ніякай дапамогі ад трэста. Усё кіраўніцтва заключаецца ў пасылцы пэлага вораху непатрэбных папер. Вытворчы план па трэсту выканан у лютым на 54 проц. Рагачоўскі лесазавод нават пры наяўнасці сыравіны не выконвае праграму.

Стаханаўскім рухам тут зусім перасталі займацца. Толькі 25 проц. усіх рабочых прадпрыемстваў з'яўляюцца стаханаўцамі.

Не зусім добра абстаіць справа з планава-папярэджвальным рамонтам варштатаў і агрэгатаў, а калі яны і праходзяць, то выключна пасля аварый і прастоя. У 1936 г. полацкі лесазавод выйшаў са строю на пяць месяцаў. Ніхто абсалютна не цікавіўся чаму-ж завод стаіць. 25 лютага на віцебскім лесазаводзе імя «Праўды» ў малым лакаматыве лопнуў шток і поршнем выбіла пярэднюю пакрыўку. Лакамабіль выведзен са строю. Камісіяй устаноўлена, што ў штоку другога цыліндра таксама ёсць скразная трэшчына і пагражае другой аварыяй. Гэты факт нікога не ўстрывожыў у трэсце. Тут, як відаць, прывыклі да такіх «дробязей». А за такімі «дробязямі» хаваецца рука класавага ворага і шкодніка.

Па рашэнню ўрада будаўніцтва сушыльных камер на чатырох заводах (Віцебск, Рэчыца, Рагачоў, Нова-Беліца) павінна было быць скончана ў верасні 1936 г. Аднак будаўніцтва праходзіць вельмі павольна. У гэтыя аб'екты, якія маюць вялікае гаспадарчае і абароннае значэнне, укладзены сотні тысяч рублёў. Між тым кіраўніцтва трэста і ў прыватнасці Бромберг і Сульскі зацягваюць будаўніцтва, а прадпрыемствы адчуваюць велізарную патрэбнасць у іх. Сушыльныя камеры з'яўляюцца ўвесь час вузкім месцам на вытворчасці.

Тэхнарук трэста Бромберг кіруе справай рацыяналізацыі. Пры яго «аператыўнасці» сотні каштоўных прапаноў, унесеных стаханаўцамі і інжынерна-тэхнічнымі работнікамі прадпрыемстваў, ляжаць па два гады не разгледжанымі.

Інжынер трэста Гардзіенка неаднаразова ўносіў прапановы аб знішчэнні раду недахопаў на прадпрыемствах. Аднак Бромберг і слухаць не хоча.

У 1936 г. той-жа самы Бромберг запланаваў зніжэнне прадукцыйнасці нагрузкі на рамазмену па ўсяму трэсту, замест тэхнічна асвоеных 56 кубаметраў да 49. І толькі пасля пратэсту Гардзіенкі пакінулі 51. У 1937 г. крыху павялічылі і то не зусім — да 54 кубаметраў. Ашаровіч, выязджаючы на прадпрыемствы, замест тэхнічнай дапамогі, пагражае кіраўнікам прадпрыемстваў зняццем з работы.

Устаноўленыя галіновай канферэнцыяй па перагляду норм новыя пасылкі зніжаны на 25—35 проц. Прадукцыйнасць лесарам зніжаецца, а ў трэсце на гэта не рэагуюць.

Рашэнні Пленума ЦК ВКП(б) ставяць перад гаспадарнікамі велізарныя задачы па штодзённай праверцы людзей непасрэдна на самой рабоце. У трэсце-ж «Белдрэў» пры патуранні кіраўнікоў склалася атмасфера заціску самакрытыкі, затхлай сямейственасці, падхалімства, якія выкарыстоўваюцца класавымі ворагамі ў іх шкодніцкай рабоце.

Ф. САКАЛОЎСКІ.
І. ТУРЭЦКІ.

Менская пошта затрымала дастаўку газет з дакладам таварыша СТАЛІНА

Аб дакладзе таварыша Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б) многія рабочыя фабрыкі імя Кагановіча даведаліся 28 лютага, калі даклад перадаваўся па радыё. Аднак, з-за таго, што аб перадачы не ведалі, многія не чулі яе, або слухалі асобныя ўрыўкі даклада.

29 сакавіка з вялікім нецярпеннем чакалі менскіх газет, у якіх можна было прачытаць даклад любімага правадыра. Аднак, у абедзены перапынак — у 12 гадзін дня — газет яшчэ не было. Чытка даклада адбылася толькі ў штампавачным цэху, дзе ўдалося здабыць адзін экземпляр «Звязды». Нават у 3 гадзіны дня газеты яшчэ не былі атрыманы.

Мы вельмі абураны такой работай пошты, якая сарвала своечасовую дастаўку газет з дакладам таварыша Сталіна. Раніцой «Звязда» ўжо прадавалася ў кіёсках.

Рабочыя фабрыкі імя Кагановіча:
Каган, Г. Скабло, З. Скабло, Райхлін, Лейкер, Ляхоўскі, М. Батвінік, Шміпер і інш.

ПРАКУРОР УКРЫВАЕ ЗЛАЧЫНЦА

У мястэчку Мсціж Бягомльскага раёна ўжо даўно існуе сельпо. Але парадку тут няма. Кіраўніцтва сельпо не адпавядае свайму прызначэнню. Старшыня сельпо Шыла сістэматычна п'янствуе і раскрадае сродкі сельпо.

У маі мінулага года была выяўлена растрата ў суме 1.892 руб., зробленая Шыла. Пасля гэтага лепельскі акрспажыўсаюз пастанавіў зняць Шыла з работы, справу аб ім накіраваць у суд. Але чамусьці гэта не было зроблена.

Наогул растратчыкі, як відаць, не дрэнна адчуваюць сябе ў Бягомльскім раёне, бо сам раённы пракурор патурае ім.

Яшчэ ў жніўні мінулага года на запытанне «Звязды» аб растраце грошай у сельпо пракурор т. Жукаў паведаміў што факт растраты гр-нам Шыла поўнасцю пацвердзіўся. Для дэтальнай праверкі была вызначана бухгалтарская экспертыза, якая канчаткова выявіла недахоп у суме 1.892 руб. Як-быццам усё ясна. Аднак, на паўторнае запытанне т. Жукаў адказаў, што справа па абвінавачванню старшыні сельпо ў растраце грошай знаходзіцца ў следчага, які робіць паўторную рэвізію, бо з першага акта нельга ўстанавіць дасканалай растраты.

Карацей кажучы, пракурор усякім чынам стараецца ўтаіць растрату Шыла. Больш поўгода цягнецца гэтая справа, а вінoўны не пакаран.

КОМСАМОЛЕЦ.

ПАЛІТАГІТАЦЫЯЙ НЕ ЗАЙМАЮЦЦА

«... Наша агітацыя захватвае, галоўным чынам, перадавых рабочых, асобныя калгасы. Яна зусім не ахапляе велізарных пласоў людзей, якія гатовы нам дапамагчы, ва ўсякі час гатовы адгукнуцца і быць нашымі прыяцелямі, непартыйнымі большэвікамі. Я маю на ўвазе тут інтэлігенцыю, служачых, хатніх гаспадынь, ды і не толькі іх. Трэба прама сказаць, што агітацыйнай работай мы не ахапляем нават усіх рабочых на буйных прадпрыемствах, а ў вёсцы працуем толькі ў частцы калгасаў». (З заключнага слова тав. Жданава на Пленуме ЦК ВКП(б) 27 лютага 1937 г.)

Гэта ацэнка становішча палітагітацыі, дадзеная тав. Ждановым, цалкам і поўнасцю адносіцца і да Менскай партарганізацыі.

Фармальна палітагітацыяй ахоплена большасць прадпрыемстваў і ўстаноў горада. Аднак гэта далёка не так. Нават там, дзе палітагітацыя і праводзіцца, яна ахапляе зусім нязначныя групы людзей. Няма дыферэнцыяванага падыходу да асобных груп рабочых. Не ўлічваюцца запросы і настроі рабочых.

Прывядзем рад фактаў. Пачнем з больш буйных прадпрыемстваў. На заводзе «Большэвік», дзе ёсць да 700 рабочых, партком вылучыў 16 агітатараў, з іх агітработу вядуць толькі 10 чалавек, а астатнія толькі «лічацца» агітатарамі.

У першым хромавым цэху на 160 рабочых вылучан адзін агітатар т. І. Каган. У другім хромавым цэху адзін на 280 чалавек вылучан агітатар т. Арэцкер.

На заводзе ёсць рад аб'ектаў, дзе зусім не праводзіцца палітагітацыя (склады, інтэрнаты). Аб палітагітацыі сярод жонак рабочых партарганізацыя нават і не падумала.

Але як-жа праходзіць палітагітацыя ў буйных цэхах?

Гутаркі праводзяцца ў абедзены перапынак. На гутарку звычайна астаецца максімум 15—20 мінут. У сярэднім на гутарках першага хромавага цэха з 160 рабочых прысутнічае не больш 50 чалавек.

Зусім ясна, што за 15-мінутную гутарку ў абедзены перапынак агітатар не толькі не можа выявіць пытанні, якія цікавяць рабочых, але нават не ў стане выкласці свае думкі. Пытанні рабочых астаюцца без увагі і адказу. Начныя змены агітацыяй зусім не ахоплены.

Тав. Мінкін і партком у цэлым не ведаюць усіх рабочых, іх настрояў і запросаў, бо гэтым пытаннем партком не цікавіўся.

У першым інтэрнаце ЦЭЦ член парткома Балатніцкі, якому даручылі праводзіць палітагітацыю, на працягу года правёў толькі адну гутарку аб Канстытуцыі.

У трэцім інтэрнаце ЦЭЦ член партыі Жураўлёў на працягу года правёў дзве гутаркі. Такая-ж палітмасавая работа «праводзіцца» і ў астатніх інтэрнатах.

Між тым у інтэрнатах жыве большасць рабочых, якія працуюць на станцыі, і партком павінен быў галоўную ўвагу звярнуць на палітагітацыю ў інтэрнатах.

У выніку адсутнасці палітмасавай і культурнай работы ў інтэрнатах наглядаюцца ганебныя факты хуліганства, п'янкі і крадзяжу.

Рабочыя інтэрната № 2 тт. Еўсееў і Ірэшэнь адзначаюць такія факты:

«Ніякіх гутарак з намі не праводзяць. Ніхто з адміністрацыі, партыйных і прафсаюзных работнікаў да нас у інтэрнат не заходзіць. Нашым бытам не цікавяцца. У інтэрнатах брудна і холадна. Газет не атрымліваем. Мы не раз аб гэтым гаварылі старшыні тав. Кагану, але ніякіх рэзультатаў».

Такая непрыглядная карціна становішча палітагітацыі на двух буйных прадпрыемствах Сталінскага раёна. Не лепш і на іншых буйных прадпрыемствах Сталінскага, Кагановіцкага і Варашылаўскага раёнаў.

Якое-ж становішча з палітагітацыяй на дробных прадпрыемствах і ўстановах, куды гарком і горрайкомы амаль не заглядваюць?

У Менску ёсць такое прадпрыемства, аб якім мала хто ведае — скрынкавы камбінат. На гэтым прадпрыемстве працуе 165 чалавек. Там ёсць стаханаўцы, ударнікі, якія чакаюць нашага большэвіцкага слова, цікавяцца падзеямі ў краіне і хочуць прымаць актыўны ўдзел у палітычным жыцці.

Але дырэктар прадпрыемства, член партыі т. Трыго, парторг тав. Рубенчык лічаць ніжэй сваёй годнасці займацца такой «дробяззю», як палітагітацыя і правядзенне гутарак з рабочымі. Агітатары і лектары не вылучаны. Няма нават кутка для культмасавай работы. Насценгазета не працуе, комуністы не вучацца.

Кагановіцкі горрайком не цікавіцца паглядзець, як абстаіць справа з палітагітацыяй на гэтым прадпрыемстве. Ён не аказаў партарганізацыі належнай дапамогі.

Інструктар райкома быў на гэтым прадпрыемстве толькі адзін раз у кастрычніку 1936 года.

У Сталінскім раёне ёсць шына-рамонтная майстэрня, якая налічвае звыш 50 рабочых. Між іншым гэта прадпрыемства, не гледзячы на невялікую колькасць рабочых, мае вялікае значэнне ў нашай гаспадарцы, бо з'яўляецца адзіным прадпрыемствам у БССР па рамонту аўтамабільных шын і пакрышак.

На гэтым прадпрыемстве працуе адзін член партыі (дырэктар прадпрыемства т. Фрыдман), які ўваходзіць у пярвічную партарганізацыю гумазбыту. Партыйная арганізацыя даручыла т. Фрыдману праводзіць палітагітацыю сярод рабочых, але дзяляга Фрыдман рашыў, што яму, «як дырэктару», непрыстойна займацца палітагітацыяй, бо ён заняты гаспадарчымі справамі. Ён партыйнае даручэнне перадавярыў непісьменнаму, беспартыйнаму рабочаму Васілеўскаму, які зусім палітычна непісьменны.

На пытанне, хто ўваходзіў у антысавецкі трацкісцкі паралельны цэнтр «агітатар» Васілеўскі адказвае рабочым: «Хіба ўсіх іх запамятаеш?» Сам Васілеўскі газет не выпісвае і іх не чытае.

Рабочыя, бачучы бяздзейнасць партарганізацыі, рашылі самі арганізавацца і па сваёй ініцыятыве адхілілі Васілеўскага і вылучылі агітатарам спачуваючага т. Абакунчык. Тав. Абакунчык хоць і карыстаецца аўтарытэтам сярод рабочых, але, на жаль, з'яўляецца сам палітычна недастаткова пісьменным, каб умець талкова прачытаць і растлумачыць рабочым бягучыя падзеі палітычнага жыцця краіны.

Такое становішча з палітычнай агітацыяй на дробных прадпрыемствах.

Яшчэ горш пастаўлена палітмасавая работа ў арцелях промкааперацыі. Возьмем к прыкладу становішча палітагітацыі ў арцелі імя Крупскай (Варашылаўскага раёна), дзе працуе звыш 400 чалавек і амаль выключна жанчыны. У гэтай арцелі ёсць 6 членаў партыі і 14 комсамольцаў. Але ні адзін з іх не з'яўляецца агітатарам. Партыйная арганізацыя займаецца разборам канфліктаў паміж майстрамі і рабочымі, праглядае нават разбор гэтых пытанняў у плане работы партарганізацыі. Нават вывучэнне такіх важнейшых пытанняў, як даклад таварыша Сталіна аб Канстытуцыі, праведзена выключна фармальна: абмежаваліся толькі прачытаннем гэтага даклада на адным сходзе.

У арцелі ёсць да 200 стаханаўцаў, а ў спачуваючыя прынята ўсяго два чалавекі. Былы парторг т. Ваўчок лічыў, што для росту групы спачуваючых няма базы, «бо ў арцелі працуюць 99 проц. жанчын».

У арцелі «Перамога» парторг т. Крачкоўская не ведае нават колькасці рабочых арцелі. Палітагітацыю т. Крачкоўская праводзіць «на-хаду», абыходзячы цэхі ў час работы. У рэдкіх выпадках, калі неабходна правесці сход па важнейшаму пытанню, рабочыя збіраюцца «на мітынг», прычым у гэты час спыняюць работу ва ўсіх цэхах. Насценная газета, якая часамі выпускаецца, вісіць не ў цэхах, а ў канторы арцелі, якая знаходзіцца за некалькі кіламетраў ад арцелі.

Аб палітычнай агітацыі ў жактах і ў пасёлках няма чаго і гаварыць. Па сутнасці ніякай агітацыі там не праводзіцца.

У жакце № 23 пражывае каля 60 членаў партыі, але ні адзін з іх не прымае ўдзелу ў палітмасавай рабоце жыхароў. Уся палітмасавая работа праводзіцца беспартыйным старшынёй праўлення т. Свірноўскім. Толькі адзін раз у жакце была праведзена гутарка прадстаўніком гаррайкома.

На Грушаўскім пасёлку, дзе пражывае некалькі сот сямействаў і дзе адных хатніх гаспадынь налічваецца звыш 300 чалавек, была праведзена адна гутарка аб Сталінскай Канстытуцыі, на якой прысутнічала 10 чалавек.

На мітынгу, які праводзіў дырэктар жылтрэста т. Модлін, прысутнічала 15 чалавек. Школу па ліквідацыі непісьменных наведваюць 4 чалавекі, а непісьменных і малапісьменных на пасёлку да 50 чалавек.

Камендант пасёлка кандыдат партыі т. Конюхаў абмяжоўвае сваю «дзейнасць» загадамі і распараджэннямі.

Нават простага падліку жыхароў, хатніх гаспадынь, актывістаў няма і ў паміне. Тав. Конюхаў здзіўляецца і не разумее, чаму ён, камендант пасёлка, павінен займацца і арганізоўваць палітмасавую работу.

А партгрупа Горжылсаюза (т. Курапата), Жылземкіраўніцтва (тт. Гальперын і Модлін) не лічаць сваім абавязкам арганізацыю палітмасавай работы ў жактах, пасёлках.

Вось характэрыстыка становішча палітагітацыі ў Менску. З гэтага вынікае, што агітацыяй ахоплена зусім нязначная частка насельніцтва, што гарком, горрайкомы пастаноўцы палітагітацыі належнай увагі не аддаюць і гэтай работай як належыць не кіруюць. Па афіцыяльных даных па Менску лічыцца больш 1300 агітатараў, але з агітатарамі амаль у большасці не працуюць, адсюль і вынікі.

З такой недапушчальнай практыкай трэба пакончыць. Сталінская Канстытуцыя, рашэнні апошняга Пленума ЦК ВКП(б) патрабуюць ад партыйных арганізацый і ўсіх комуністаў рашучай перабудовы партыйна-палітычнай работы.

Партыйная арганізацыя павінна глыбока растлумачваць найшырэйшым масам працоўных тыя вялікія новыя задачы, якія звязаны з падрыхтоўкай да выбараў у советы.

Нашым большэвіцкім уплывам мы павінны ахапіць усё насельніцтва, вядучы палітычную агітацыю не толькі на прадпрыемствах і ўстановах, але і ў інтэрнатах, на кватэрах, ва ўсіх кутках горада. Для гэтага неабходны рашучы паварот да пытанняў палітычнай агітацыі з боку гаркома і горрайкомаў партыі.

Э. М. СОЛЕЎ.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

ПАЎНОЧНЫ ФРОНТ

БІЛЬБАО (галоўны горад Баскскай аўтаномнай вобласці), 28 сакавіка. (БЕЛТА). На біскайскім фронце, у сектары Элорыо агнём рэспубліканскай артылерыі быў узарван парахавы пограб мяцежнікаў. На ўчастку Очандыяно (на поўнач ад Вільрэаль) рэспубліканцы, заўважыўшы сканцэнтраванне сіл праціўніка ў раёне паміж Вільрэаль і Урбіна, адкрылі моцны артылерыйскі агонь. У выніку двухгадзіннага абстрэлу сілы мяцежнікаў былі рассеяны. Авіяцыя мяцежнікаў прадаўжае разведку рэспубліканскіх пазіцый.

На астурыйскім фронце мяцежнікі, умацаваўшыся ў дамах горада Овіедо (галоўнага горада Астурыі), па-ранейшаму аказваюць супраціўленне астурыйскім гарнякам, якія, замацоўваючы за сабой заваяваныя пазіцыі, вядуць барацьбу за захват новых умацаванняў мяцежнікаў. Сёння на ўсіх участках горада Овіедо адбываецца моцная ружэйная і кулямётная перастрэлка.

З кожным днём узрастае колькасць перабежчыкаў на бок рэспубліканцаў.

ГНУСНАЯ КАМЕДЫЯ ТРАЦКІСЦКІХ ПАСОБНІКАЎ ФРАНКО

ВАЛЕНСІЯ, 28 сакавіка. (Інф. «Праўды»). Злоўленыя з палічным, як удзельнікі фашысцкіх змоў, іспанскія трацкісты задумалі новы манеўр, каб прыкрыць сваю ролю прамых агентаў Франко, Троцкага і гестапо. Яны робяць выгляд, што паміж імі і Троцкім нібы існуюць якіясьці «разгалоссі». Гэта камедыя, аднак, нікога не ашукае, тым больш, што і самі іспанскія трацкісты аказаліся няздольнымі сыграць гэту камедыю да канца.

У сваёй газеце «Ля Баталья» кіраўнікі іспанскіх трацкістаў, разбалтаўшыся, выкрываюць сябе, як агентуру фашыста Троцкага. Газетка гэта заяўляе, што Троцкі быццам «крытыкуе» іспанскіх трацкістаў за іх удзел у народным фронце і тут-жа газетка апраўдваецца перад сваім главаром, запэўніваючы, што ўся работа трацкістаў у радах народнага фронта заключалася якраз у паклёпніцкім шальмаванні «рэакцыйнага характару праграмы народнага фронта».

Адначасова трацкісцкая газетка прыводзіць зларадная карканне Троцкага аб нібы няўхільнай перамозе фашызма ў Іспаніі, прыводзіць яго гнусны паклёп на працоўныя масы Іспаніі. «Рабочыя і асабліва сялянскія масы ўпалі ў абсалютную абыякавасць»—нахабна паклёпнічае Троцкі на гераічных байцоў іспанскага народу, якія доблесна адбіваюць разбойніцкі напад фашысцкіх інтэрвентаў.

Народныя масы Іспаніі на справе бачаць, як трацкісты выконваюць сваю ролю агентуры міжнароднага фашызма.

ЗМОВА СУПРОЦЬ ГЕНЕРАЛА ФРАНКО

ЛОНДАН (сталіца Англіі), 29 сакавіка. (БЕЛТА). Ліберальная газета «Манчэстэр гардыен» паведамляе аб змове супроць генерала Франко. Паводле слоў газеты, змова ахапіла некалькі гарадоў і была найбольш сур'ёзнай у Малазе (горад на поўдні Іспаніі), дзе група мяцежных афіцэраў мела намер вызваліць зняволеных і пачаць паўстанне. Змова была раскрыта пры дапамозе германскага шпіянажу, які быў добра арганізован у Іспаніі яшчэ да пачатку грамадзянскай вайны. Як указвае газета, расстраляна не менш 18 кіраўнікоў змовы.

КАМЕДЫЯ НЕЎМЯШАННЯ ПРАДАЎЖАЕЦЦА

ЛОНДАН (сталіца Англіі), 27 сакавіка. (БЕЛТА). Агенцтва Рэйтер і агенцтва Гавас распаўсюджваюць складзеныя ў амаль аднолькавых выразэннях паведамленні, у якіх са спасылкай на англійскія дыпламатычныя колы сцвярджаецца, што пагадненне ад 20 лютага аб забароне адпраўкі добраахвотнікаў у Іспанію да гэтага часу не парушалася. У гэтых паведамленнях указваецца таксама, што ні англійскі, ні французскі ўрады не думаюць у сучасны момант прыняць якія-б там ні было новыя меры па пытанню аб добраахвотніках, апрача тых, якія намечаны ў рашэннях лонданскага камітэта па неўмяшанню ў справы Іспаніі.

Выкрыцці амерыканскага журналіста аб фінансаванні германскіх фашысцкіх агентаў у ЗША

НЬЮ-ЁРК (буйнейшы цэнтр ЗША), 27 сакавіка. (БЕЛТА). Вядомы амерыканскі журналіст Співак у артыкуле, апублікаваным у масавай рабочай газеце «Сэндэй уоркер», абвінавачвае «аўтамабільнага караля» Генры Форда ў тым, што ён праз сваіх асабістых прадстаўнікоў аказвае фінансавую дапамогу тайным германскім фашысцкім агентам у ЗША і цесна супрацоўнічае з імі. Співак далей заяўляе, што лідэр мексіканскіх фашыстаў Родрыгес звязан з германскімі фашысцкімі агентамі і падтрымлівае цесны кантакт з кіраўніком завода Форда ў Мексіцы Брунетам. Паводле слоў Співака, асабісты сакратар Форда Джордж Камерон таксама актыўна супрацоўнічае з фашыстамі, вядзе антысеміцкую прапаганду і аказвае фінансавую дапамогу фашыстам. Далей Співак указвае, што лідэр арганізацыі германскіх фашыстаў у ЗША Фрыц Кун працуе хімікам на заводах Форда ў Дэтройце.

Германскі друк аб італа-югаслаўскім дагаворы

БЕРЛІН (сталіца Германіі), 27 сакавіка. (БЕЛТА). Германскі друк распаўсюджвае чуткі аб тым, што заключаны італа-югаслаўскі дагавор дасць штуршок да далейшай перагрупоўкі сіл у Цэнтральнай Еўропе. Газета «Берлінер тагеблат» у паведамленні з Будапешта (сталіца Венгрыі) сцвярджае, што італьянскі міністр замежных спраў Чыяна дагаварыўся ў Белградзе (сталіца Югаславіі) аб тым, што Югаславія ўслед за Італіяй заключыць двухбаковыя дагаворы з Аўстрыяй і Венгрыяй. Карэспандэнт «Берлінер тагеблат» паведамляе, што кіруючыя югаслаўскія дзеячы нібыта далі запэўненні, што яны гатовы заключыць дагавор з Венгрыяй пры ўмове адмаўлення апошняй ад яе тэрытарыяльных дамаганняў (дамаганняў на землі, адышоўшыя да Югаславіі пасля вайны). Першым крокам у гэтым напрамку лічаць згоду югаслаўскага ўрада на зварот 6 тыс. венгерцаў, высланых у свой час з Югаславіі пасля замаху на югаслаўскага караля Александра. Роўным чынам Югаславія нібыта гатова заключыць аналагічны двухбаковы дагавор з Аўстрыяй пры ўмове адмаўлення апошняй ад рэстаўрацыі дынастыі Габсбургаў.

Пахаванне афяр фашысцкіх правакацый

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 28 сакавіка. (БЕЛТА). Учора ў прадмесцях Парыжа адбылося пахаванне трох рабочых, памершых ад ран, атрыманых пры крывавых сутычках у рэзультаце фашысцкай правакацыі ў Клішы. Пахавальныя працэсіі выліліся ў шматлюдныя дэманстрацыі. У Сен-Уане 8 тысяч працоўных прымалі ўдзел у жалобнай працэсіі, якая суправаджала астанкі рабочага Рэнэ Крэт'еца. У Мантрэйлі на пахаванні Віктара Мангерман прысутнічала 25 тыс. чалавек. У Ан'еры на пахаванні Марселя Серудзі прысутнічала 8 тыс. чалавек.

На жалобных мітынгах з прамовамі выступалі прадстаўнікі народнага фронта, у прыватнасці Жак Дзюкло (ЦК компартыі Францыі), Энаф (усеагульная канфедэрацыя працы), Тайар (сацыяліст), Бэзерб (выканком радыкал-сацыялісцкай партыі). Усе прамоўцы патрабавалі роспуску фашысцкіх арганізацый.

ПІСЬМО ІСПАНСКАГА ПІСЬМЕННІКА РАМОНА Х. СЕНДЭРА ДА ТАВАРЫША

ДАРАГІ СЯБРА!

Даўно не пісаў вам. У нас тут шмат добрага і дрэннага. Я знаходжуся ў По, дзе ўстрайваю сваіх рэбят. Я, здаецца, гаварыў вам, што ў мяне двое дзяцей: Рамон — двух год і Андрэ — аднаго года. Яны асталіся ў Заморы пасля забойства фашыстамі маёй беднай жонкі, якая адпачывала там, калі выбухнуў мяцеж. Даведаўшыся аб гэтым, я атрымаў у Мадрыдзе дазвол выехаць ва Францыю, каб адтуль дабіцца іх вызвалення. Мне гэта ўдалося зрабіць пры дапамозе Чырвонага Крыжа. Зараз дзеці са мной. Я імкнуся іх устроіць тут палепш (яны хворыя), каб атрымаць магчымасць вярнуцца на свой пост.

Усё гэта жудасна. Будзе, зразумела, лягчэй пасля нашай перамогі. Я яшчэ тут прабуду некалькі тыдняў, каб скончыць кнігу, якую я пачаў...

Я не сказаў і паловы таго, што хацеў сказаць... Дзеці мяне звязваюць. Усё-ж хачу вярнуцца як мага хутчэй туды, куды заклікае мяне мой доўг...

Мяцежнікі расстралялі майго брата, былога мэра Уэскі. Яны зрабілі яшчэ іншыя злачынствы, якія непасрэдна закранаюць мае пачуцці сваяка, і залілі крывёю занятую імі і падняволеную частку Іспаніі.

...Прывітанне сябрам і таварышам!

РАМОН СЕНДЭР.

* * *

Усё культурнае чалавецтва ведае выдатнага сучаснага іспанскага пісьменніка Рамона Х. Сендэра. Яго раманы перакладзены на ўсе еўрапейскія мовы. Яго кнігі «Магніт» і інш. заслужылі шырокую вядомасць.

Іспанскія фашысты бяссільны перашкодзіць поспеху твораў Рамона Х. Сендэра. Але яны выбралі для барацьбы з іспанскай перадавой літаратурай самы гнусны і агідны шлях. Захапіўшы жонку пісьменніка Рамона Х. Сендэра, яны яе расстралялі, адарваўшы ад двух дзяцей. На шчасце, дзеці былі выратаваны Чырвоным Крыжам і адпраўлены ў Парыж.

Яшчэ адно зладзейскае злачынства зроблена фашысцкімі катамі.

(«ПРАВДА»).

28 сакавіка з Варшавы праз Негарэлае вярнуліся ўдзельнікі 5-га міжнароднага конкурса піяністаў імя Шопэна тт. Якаў Зак, Роза Тамаркіна, Таццяна Гольдфарб і Ніна Емельянава. На граніцы ўдзельнікаў конкурса цёпла сустракалі пагранічнікі і прыбыўшыя з Менска прадстаўнікі грамадскіх арганізацый. На вакзале ўдзельнікі конкурса далі канцэрт для пагранічнікаў, выканаўшы ўрыўкі з твораў Шопэна. НА ЗДЫМКУ (злева направа): Роза Тамаркіна, Якаў Зак, Таццяна Гольдфарб і Ніна Емельянава.

Фото Прывальскага (БСФ).

ЛАЎРЭАТЫ МІЖНАРОДНАГА КОНКУРСА ПІЯНІСТАЎ ВЯРНУЛІСЯ Ў СССР

НЕГАРЭЛАЕ, 28 сакавіка. (Спец. кар. «Звязды»). Сёння ўвечары вярнуліся з Польшчы ў СССР пераможцы трэцяга міжнароднага конкурса піяністаў імя Шапэна. Як вядома, на гэтым конкурсе савецкія піяністы атрымалі бліскучую перамогу. Якаў Зак атрымаў першую прэмію, Роза Тамаркіна—другую. Ігра Таццяны Гольдфарб (дзевятая прэмія) і Ніны Емельянавай, узнагароджанай ганаровай граматай, таксама атрымала высокую ацэнку.

На станцыі Негарэлае да прыходу экспрэса з Варшавы сабраліся пагранічнікі, калгаснікі Негарэльскага сельсовета, чыгуначнікі, якія наладзілі совецкім піяністам урачыстую сустрэчу. З Менска прыбылі начальнік Беларускага кіраўніцтва па справах мастацтваў тав. Пасюкевіч, прадстаўнікі ЦК ЛКСМБ і музычнай грамадскасці.

На кароткім мітынгу ў рэвізійнай залі мытні піяністаў віталі тав. Пасюкевіч і пагранічнік тав. Фарбер.

З адказным словам выступіў, спаткны апладысментамі Якаў Зак. Ён сказаў:

— Ітак мы зноў на совецкай зямлі. Пачуццё, якое мы перажываем, наўрад ці можна ахарактарызаваць у кароткім слове. Аднак, адно тое, што мы тут на роднай зямлі шчаслівы вітаць верных вартавых радзімы—пагранічнікаў, а ў іх асобе ўсю краіну, гаворыць аб нашых перажываннях.

Мы на граніцы нашай вялікай радзімы шчаслівы рапартаваць партыі, ураду, усяму совецкаму народу, што апраўдалі аказанае нам давер'е. Яшчэ раз совецкае мастацтва перамагло. Яно будзе перамагаць і надалей.

Няхай жыве гордасць і любоў усёй совецкай краіны вялікі Сталін!

Піяністы тут-жа ў залі па патрабаванню сабраўшыхся пагранічнікаў і калгаснікаў выканалі рад шапэнаўскіх эцюдаў.

Незвычайная пасля Варшавы аудыторыя цёпла вітала і апладыравала совецкім музыкантам.

Мітынг і канцэрт трансліраваліся з Негарэлага па ўсяму СССР.

У гутарцы з карэспандэнтам «Звязды» ўдзельнікі конкурса паведамілі, што яны выступалі з канцэртамі ў Варшаве, Катовіцах, Кракаве і Лодзі. Усе выступленні прайшлі з выключным поспехам. Совецкія піяністы атрымалі запрашэнні прыехаць на гастролі ва Францыю, Польшчу і іншыя краіны.

Якаў Зак і інш. удзельнікі конкурса прасілі перадаць гарачае прывітанне працоўным ордэнаноснай БССР і абяцалі ў бліжэйшы-ж час прыехаць у Менск для канцэртных выступленняў.

М. КІН.

ПРЫЕЗД ДЭЛЕГАЦЫІ АНГЛІЙСКІХ ІНЖЫНЕРАЎ

НЕГАРЭЛАЕ, 28 сакавіка. (Кар. «Звязды»). Сёння ўвечары праз Негарэлае прыбыла ў СССР дэлегацыя аб'яднанага саюза інжынераў Вялікабрытаніі ў складзе 8 чалавек на чале з п. Літлем. Саюз інжынераў яднае 283.000 членаў.

Дэлегацыя прыбыла ў СССР па запрашэнню ВЦСПС для азнаямлення з дасягненнямі совецкай цяжкай і лёгкай прамысловасці і жыццём совецкіх інжынераў і спецыялістаў. Англійскія інжынеры прабудуць у СССР да 16 красавіка і наведаюць Маскву і рад іншых прамысловых цэнтраў Саюза.

Б. КАМЕНОЎ.

ПА ВАДЗЕ НА ВЕЛАСІПЕДЗЕ

ВІЦЕБСК, 27 сакавіка (Кар. «Звязды»). Работнікі віцебскай выратоўчай станцыі «Освода» боцман Сіліцкі, матрос Грыгарэнка і памочнік начальніка станцыі Суражскі сканструявалі веласіпед, які будзе рухацца па вадзе.

Веласіпед складаецца з двух драўляных паплаўкоў, якія злучаюцца спецыяльнай рамай. Рухацца ён будзе пры дапамозе асобнага грэбнага кола і веласіпеднай перадачы з хуткасцю, прыкладна, у 15—16 кіламетраў у гадзіну. Канчатковая пабудова веласіпеда і яго выпрабаванне адбудзецца ў бліжэйшы час.

Арк. ЗАРУБЕЖНЫ.

ПАПРАЎКА

У дакладзе таварыша Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б), апублікаваным ва ўчарашніх газетах, у 9-м абзацы ад канца даклада, надрукавана: «Мы намецілі, далей, асноўныя мерапрыемствы, неабходныя для таго, каб абясшкодзіць і ліквідаваць дыверсійна-шкодніцкія і шпіёнска-тэрарыстычныя вылазкі трацкісцка-фашысцкіх агентаў замежных разведвальных органаў».

Трэба чытаць:

«Мы намецілі, далей, асноўныя мерапрыемствы, неабходныя для таго, каб **ліквідаваць гэтыя недахопы і абясшкодзіць** дыверсійна-шкодніцкія і шпіёнская-тэрарыстычныя вылазкі трацкісцка-фашысцкіх агентаў замежных разведвальных органаў».

КАНЦЭРТЫ САРЫ ФІБІХ

Канцэрты вядомай выканаўцы яўрэйскіх народных песень Сары Фібіх ў клубе імя Сталіна і іншых клубах Менска зрабілі на слухачоў прыемнае ўражанне. Сара Фібіх знаёма менскім глядачам, яна не ўпершыню прыязджае ў наш горад, але ўсякі раз захапляе тонкая, глыбока мастацкая, культурная перадача сутнасці яўрэйскай народнай творчасці, багацце яе выяўленчых сродкаў.

Сара Фібіх на першы план высоўвае жэст, міміку, рух, яна дае зразумець, адчуць, перажыць яўрэйскую народную песню, з артыстычным пачуццём яна ўлаўлівае драбнейшыя адценні народнай песні.

Яе рэпертуар — багаты фальклорны матэрыял, узяты з самых крыніц народнай творчасці. У ім адбіваецца радасць вызваленага народу, здаровы народны юмар, у той-жа час даюцца яркія зарысоўкі быту насельніцтва старога дарэвалюцыйнага яўрэйскага мястэчка, яго бяявыхаднасці, цяжкага, нуднага жыцця. Канцэрты таленавітай артысткі з'яўляюцца добрым узорам мастацкай папулярызацыі яўрэйскай народнай творчасці.

Вялікі поспех мелі песні, пачэрпнутыя з творчасці яўрэйскага насельніцтва Польшчы, Украіны, Беларусі, у музыкальнай апрацоўцы кампазітараў Касенка, Рэвуцкага, Львова, Шэйніна і інш.

Сара Фібіх — не толькі спявачка, але і добры выканаўца мастацкага чытання. Яна знаёміць слухача з лепшымі ўзорамі сучаснай і класічнай яўрэйскай літаратуры. Вялікае ўражанне робіць перадача ўрыўка з паэмы Перэца-Маркіша «Ніт гедайгет», прысвечанага будаўніцтву яўрэйскіх калгасаў, асяданню на зямлі былых беднякоў яўрэйскага мястэчка. З непадражальным майстэрствам перадае яна апавяданне Шолам-Алейхема «Мая скрыпка».

У апошні час Сара Фібіх узбагаціла свой рэпертуар выкананнем беларускіх, украінскіх і польскіх народных песень.

Як вялікі недахоп у рэпертуары несумненна таленавітай актрысы трэба адзначыць адсутнасць сучасных яўрэйскіх песень, узятых з творчасці мас яўрэйскіх калгаснікаў.

БУТОМАЎ. ГАЛКІН.

Ад парткалегіі пры уп. КПК

Ніжэйпералічаныя ў спісу таварышы выклікаюцца Парткалегіяй пры Уп. КПК пры ЦК ВКП(б) па БССР (г. Менск, Чырвонаармейская, 16, 3-ці паверх, пакой № 26) на 31 сакавіка 1937 г. да 11 гадзін дня для разгляду іх апеляцыйных спраў:

Магілянскі І. Л. — Гомель, Драгілёў Л. С., Мялешка С. Н., Барысенка В. В., Мізевіч К. А., Шапіра Д. С., Сагаловіч Н. І., Конапаў П. Т., Этус М. І. — **Менск**, Малкін І. Я. — **Смілавічы**, Жбанаў А. С. — **Пухавічы**, Сермяжка А. І. — **Барысаў**, Літвінаў М. І.—**Сянно**, Цярэшчанка Ф. В. — **Смілавічы**, Даўжэнка М. М., Дзятлоўскі Д. П., Фралоў А. П. — **Орша**, Капілевіч І. А. — **Віцебск**, Макня Ф. К. — **Дрыса**, Канстанцінаў М. М. — **Магілеў**, Глезер Л. Х. — **Глуск**, Гоганаў Т. Я. — **Церахоўка**, Якуш А. Н. — **Рэчыца**, Новікаў П. П. — **Рагачоў**, Умап Е. А. — **Бабруйск**, Войтка С. С. — **Капаткевічы**.

Парткалегія пры Уп. КПК па БССР.

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

У ТЭАТРАХ І КІНО:

БЕЛАРУСКІ ПЕРШЫ ДЗЯРЖАЎНЫ ТЭАТР (БДТ-1)
30 сакавіка
КАПІТАНСКАЯ ДАЧКА
Абанемент № 69.

Памяшк. Дзярж. Яўрэйск. тэатра — БЕЛДЗЯРЖТЭАТР ОПЕРЫ І БАЛЕТА
30 сакавіка
КАРМЕН
Абанемент № 6.

Гукавы кінотэатр «ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА»
ДЭПУТАТ БАЛТЫКІ

Дзіцячы гукавы кінотэатр
ТРОЕ З АДНОЙ ВУЛІЦЫ

Гукавы кінотэатр «Пролетарый»
АПОШНЯЯ НОЧ

Гукавы кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ»
ШУКАЛЬНІК ШЧАСЦЯ

Гукавы кінотэатр «Спартак»
АПОШНІ МАСКАРАД

ГУКАВЫ КІНОТЭАТР ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ

Ад 31 сакавіка
гукавы мастацкі фільм вытворчасці МОСФІЛЬМ
ВАРОЖЫЯ СЦЕЖКІ
У галоўных ролях:
Заслуж. арт. рэспублікі ЦЭСАРСКАЯ і арт. ЦЕНІН, АБРЫКОСАЎ І НАРОКАЎ
Звыш праграмы навуковы фільм „РАК і БАРАНЬЪ... з ІМ"

РАДЫЁПЕРАДАЧЫ НА 30 САКАВІКА

8-00 — тэкст даклада таварыша Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б). 10-00 — «Апошнія паведамленні». 10-30 — дзіцячая перадача. 16-00— канцэрт па заяўках радыёслухачоў. 17-00 — вершы і песні аб Сталіне. 18-15 — міжнародны агляд. 18-30 — народныя песні. 19-00 — казкі Салтыкова-Шчэдрына. 19-30—партвучоба. 20-30 — канцэрт. 22-30 — тэкст даклада таварыша Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б) на польскай мове.

РАДЫЁПЕРАДАЧЫ НА 31 САКАВІКА

16-00 — творы Гоголя, Мусоргскага. 17-00 — дзіцячая перадача. 18-30 — партвучоба. 19-30 — Ленін і Сталін у творчасці народаў СССР. 20-00 — канцэрт. 23-00 — «Апошнія паведамленні». 23-15 — перадача на польскай мове.

ДА ЎВАГІ ЧЫТАЧОЎ І ПАДПІСЧЫКАЎ НА ЖУРНАЛ „БОЛЬШЭВІК БЕЛАРУСІ"

Журнал «Большэвік Беларусі» з палітыка-эканамічнага штомесячніка рэарганізуецца ў **журнал партыйнага будаўніцтва.** Апрача агульнага аддзела, у якім будуць асвятляцца пытанні арганізацыйна-партыйнага будаўніцтва, партыйнай прапаганды, палітагітацыі і пытанні большэвіцкага друку, — у журнале, пачынаючы з № 3, уводзяцца аддзелы: **«У дапамогу прапагандысту», «У дапамогу парторгу і сакратару парткома», «Жыццё мясцовых партарганізацый» і «У Цэнтральным Камітэце КП(б)Б».**

ПРЫМАЕЦЦА ПАДПІСКА на красавік і наступныя месяцы 1937 г.

Умовы падпіскі: 1 мес. — — 40 кап.
3 мес. — 1 р. 20 к.
6 мес. — 2 р. 40 к.
9 мес. — 3 р. 60 к.
12 мес. — 4 р. 80 к.

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА канторай выдавецтва «Звязда» — Менск, Совецкая, 63, Саюздрукам, усімі паштовымі аддзяленнямі, агенцтвамі і пісьманосцамі.

ВЫДАВЕЦТВА ЦК КП(б)Б «ЗВЯЗДА».

У аддзел аб'яў звaніце па тэл. 21-845

ДА ВЕДАМА АБАНЕНТАЎ ЭЛЕКТРАЭНЕРГІІ!

МЕНСКІ ЭНЕРГАКАМБІНАТ ДАВОДЗІЦЬ ДА ВЕДАМА СПАЖЫЎЦОЎ ЭЛЕКТРАЭНЕРГІІ, ШТО электралабараторыя камбіната ПРЫМАЕ ў праверку, рэгуліроўку і дробны рамонт ШЧОТЧЫКІ электраэнергіі.

ПРЫЕМ І ВЫДАЧА шчотчыкаў праводзіцца ў бюро абслугоўвання спажыўцоў «БАС» штодзенна з 8 г. раніцы да 12 г. ночы. АДРАС: г. МЕНСК, СОВЕЦКАЯ, 110, 2-гі ПАВЕРХ, «БАС», тэл. 20-691.

Арцель „ЧЫРВОНЫ ТРАНСПАРТНІК"
(Менск, Маскоўская, 1/1, тэл. 22-208 і 23-284)

ПРЫСТУПІЛА ДА ЗАКЛЮЧЭННЯ ДАГАВАРОЎ НА ПАСТАЯННАЕ ПРЫМАЦАВАННЕ ПАДВОД ПА ПЕРАВОЗЦЫ ГРУЗАЎ.

УСЕ ІНШЫЯ ВІДЫ ПЕРАВОЗКІ ПРАВОДЗЯЦЦА АРЦЕЛЛЮ ПА ЗАЯЎКАХ, ЗАВЕРАНЫХ УСТАНОВАМІ, НА НАСТУПНЫ ДЗЕНЬ.

ПРЫМАЮЦЦА ТАКСАМА ЗАЯЎКІ НА ПЕРАВОЗКІ АД ПРЫВАТНЫХ АСОБ.

ЗАЯЎКІ прымаюцца штодзенна з 9 г. раніцы да 4 г. дня.

ПРАЎЛЕННЕ.

ЗГУБЛЕНЫЯ І ЎКРАДЗЕНЫЯ ДАКУМЕНТЫ ЛІЧЫЦЬ НЕСАПРАЎДНЫМІ:

Карасік Р. І. — профбілет № 026326; **Фініч Д. Л.** — профбілет № 188510; **Дзеркач А. А.** — пашпарт і ваенны білет; **Руцкі А. І.** — ваенны білет, профбілет і пасведчанне асобы; **Пятніцкая М. В.** — пенсійная кніжка; **Рабцоў Г. А.** — пашпарт № 061364, комсамольскі білет і профбілет; **Мяскікова І. Л.** — пашпарт № 168151; **Пруднікаў П. В.** — пашпарт № 145587; **Войтус А. Л.** — права шофера; **Паўловіч В. А.** — ваенны білет; **Аўсіевіч Ч. В.** — пропуск фабрыкі «Комунарка»; **Патук А. Л.** — пашпарт; **Станкевіч В. К.** — права шофера № 396233; **Харэвіч Н. В.** — пропуск пошты; **Папкоўскі А. А.** — пашпарт № 598446; **Кулінчык С. А.** — пашпарт; **Рысмер Е. І.** —профбілет № 2217684. **Лавіт А. К.** — пашпарт; **Сапоха О. П.** — пашпарт; **Вайтовіч Н. С.** — комсамольскі білет і профбілет; **Скуратовіч Ф. І.** — пасведчанне асобы; **Комлік М. Г.** — даведка з месца працы.

ДА ВЕДАМА ТРЫМАЛЬНІКАЎ АБЛІГАЦЫЙ ДЗЯРЖАЎНЫХ УНУТРАНЫХ ПАЗЫК!

У 1937 ГОДЗЕ па пазыцы Другой пяцігодкі (выпуск чацвертага года) будзе праведзена
ПЯЦЬ ТЫРАЖОЎ ВЫЙГРЫШАЎ

Першы тыраж адбудзецца 25 МАЯ гэтага года ў г. Маскве, другі тыраж— 25 ЧЭРВЕНЯ

АБ МЕСЦЫ ПРАВЯДЗЕННЯ ДРУГОГА ТЫРАЖУ І ТЭРМІНАХ НАСТУПНЫХ ТЫРАЖОЎ БУДЗЕ ПАВЕДАМЛЕНА ДАДАТКОВА.

1. У РОЗЫГРЫШЫ БУДУЦЬ УДЗЕЛЬНІЧАЦЬ ТОЛЬКІ ТРЫМАЛЬНІКІ, АБМЯНЯЎШЫЯ АБЛІГАЦЫІ СТАРЫХ ПАЗЫК.

2. РАЗДАЧА АБЛІГАЦЫЙ ПА ПАДПІСЦЫ 1936 ГОДА БУДЗЕ ПРАВЕДЗЕНА АДНАЧАСОВА З ВЫДАЧАЙ ЗАРАБОТНАЙ ПЛАТЫ ЗА ДРУГУЮ ПАЛОВУ КРАСАВІКА.

3. ТРЫМАЛЬНІКІ ДЗЯРЖПАЗЫК, ЯКІЯ ЗДАЛІ АБЛІГАЦЫІ ПАД ССУДЫ І НЕ ПАГАСЯЦЬ ССУДЫ ДА ПАЧАТКУ ТЫРАЖУ, ПАЗБАЎЛЯЮЦЦА МАГЧЫМАСЦІ ЎДЗЕЛЬНІЧАЦЬ У ТЫРАЖАХ ВЫЙГРЫШАЎ ПА ЗАКЛАДЗЕНЫХ ІМІ АБЛІГАЦЫЯХ ДЗЯРЖПАЗЫК.

КІРАЎНІЦТВА АШЧАДКАС І ДЗЯРЖКРЭДЫТА БССР.

Уп. Галоўлітбела № К—2052. Друкарня газеты «Звязда», Менск, Совецкая, 63. К. К. С.